MUSIKDAGAR
MUSIIKKIPÄIVÄT
Pellinge
3-6.8.2023
Program - Ohjelma

Kära musikvänner

Pellinge Musikdagar arrangeras i år för åttonde gången, och vi bjuder faktiskt på åtta konserter! Fler än någonsin förr! Årets tema är musikens kontraster. Trots att vi ofta upplever olika musikstilar som kontrasterande, så har många genrer mycket mer gemensamt än man skulle tro. Folkmusiken har inspirerat många klassiska tonsättare till exempel Einojuhani Rautavaara i Pelimannit och Tuomas Turriago i de Latinska danserna. Bach var fugans ultimata mästare, men många tonsättare efter honom har också använt fugor i sin musik till exempel Brahms och Bartók. Det är alltid lika spännande att hitta nya idéer, och att få presentera musik, utförd av fantastiska artister inom sina områden. Jag tror att ni alla kommer att hitta er favorit i utbudet, och det man inte gillar omedelbart kan ändå vara intressant. Vad vet du till exempel om musiken som drottning Kristina introducerade i det svenska hovet? Det lönar sig att läsa programkommentarerna på förhand, i år är det möjligt via en QR-kod. Hjärtligt välkomna på konserterna!

Hyvät musiikin ystävät

Pellingin musiikkipäivät järjestetään tänä kesänä kahdeksatta kertaa, ja kuinka ollakaan meillä on tarjolla kahdeksan konserttia! Enemmän kuin koskaan aikaisemmin! Vuoden teemana on musiikin kontrastit. Vaikka usein koemme erilaiset musiikkityylit vastakohtaisina, monella on paljon enemmän yhteistä kuin uskoisi. Kansanmusiikki on innoittanut monia klassisia säveltäjiä, mm Einojuhani Rautavaaran sarjassa Pelimannit ja nykysäveltäjä Tuomas Turriagon hänen Latinalaisissa tansseissaan. Bach oli fuugataidon ehdoton mestari, mutta moni säveltäjä hänen jälkeensä, kuten esimerkiksi Brahms ja Bartók, ovat käyttäneet fuugia musiikissaan. On aina yhtä kiehtovaa löytää uusia ideoita, ja esitellä musiikkia upeiden artistien esittämänä. Uskon että kaikki tulette löytämään omaa suosikkianne tarjonnan joukosta, ja sellainenkin musiikki, jolle ei heti lämpene, saattaa olla hyvinkin kiinnostava. Mitä tiedät esimerkiksi musiikista, jonka kuningatar Kristiina toi ruotsalaiseen hoviin? Kannattaa tutustua etukäteen ohjelmakommentteihin, tänä vuonna se käy helposti QR koodin avulla. Sydämellisesti tervetuloa konsertteihin!

Monica Groop, konstnärlig ledare / taiteellinen johtaja

MUSIKDAGAR
MUSIIKKIPÄIVÄT
Pellinge
3-6.8.2023

Torsdag 3.8.2023 kl.16 och kl. 19.00 Skärgårdshemmet, öppningskonsert
Torstai 3.8.2023 klo 16 ja klo 19.00 Skärgårdshemmet, avajaiskonsertti

"When jazz is hot"

Bianca Morales, sång/laulu
Fred Ahlberg, gitarr/kitara

Jazzvokalisten **Bianca Morales** älskar det traditionella sommarstugelivet, men hon älskar också storstädernas puls och jazzklubbarnas atmosfär. Temasången för konserten, Where The Jazz Is Hot, finns på Biancas *Unelmaloma Roomassa*-album. Låten handlar om den framstående jazzklubben Alexanderplatz i Rom, där man årligen anordnade en jazzfestival i den charmiga miljön i Roms Villa Celimontana, och dit Bianca bjöds in att uppträda inte mindre än två kvällar i rad tack vare tema-albumet. Pori Jazz All Stars delade scen med Bianca. Detta album, inspirerat av Biancas första resa till Rom, fyller i år 20 år. Konserten innehåller plattans populära och prisbelönta låtar, bl.a. dansar man på Via Veneto, har kul på jazzklubben och åker på Vespa, och därtill besöker man t.ex. Sommarstockholm, romantiska Paris och dimmiga London med välbekanta jazzstandarder.

Förutom musik, älskar finlandssvenska gitarristen **Fred Ahlberg** också resor som är fyllda av fågelskådningsupplevelser, och följaktligen visslar en koltrast också på konserten. Duon Bianca och Fred sätter stämningen med sin alldeles egen fängslande touch, och med sin respekt för bl.a. arvet från Ella Fitzgerald & Joe Pass, samt bossanova mästaren Antônio Carlos Jobim. Finlandssvenska Bianca sjunger och berättar om sångerna på engelska, svenska och finska.

Jazzvokalisti **Bianca Morales** rakastaa perinteistä mökkielämää, mutta myös suurkaupunkien sykettä ja jazzklubien tunnelmaa. Konsertin teemakappale Where The Jazz Is Hot löytyy Biancan *Unelmaloma Roomassa*-albumilta. Kappale kertoo Rooman merkittävästä jazzklubista nimeltä Alexanderplatz, joka järjesti aikoinaan vuosittain koko kesän kestävän jazzfestivaalin viehättävässä miljöössä Rooman Villa Celimontanassa, ja johon Bianca kutsuttiin esiintymään peräti kaksi iltaa peräkkäin teema-albumin ansiosta. Biancan kanssa lavan jakoivat Pori Jazz All Stars. Biancan ensimmäisestä Rooman matkasta innoituksen saanut albumi täyttää tänä vuonna 20 vuotta. Konsertissa kuullaan albumin suosittuja ja palkittujakin kappaleita, joissa tanssitaan Via Venetolla, mennään jazzklubille ja Vespa-ajelulle ja lisäksi vieraillaan myös mm. kesäisessä Tukholmassa, romanttisessa Pariisissa ja sumuisessa Lontoossa tuttujen ikivihreiden siivittämänä.

Suomenruotsalainen kitaristi **Fred Ahlberg** rakastaa musiikin lisäksi matkustamista, johon elämyksiä antaa lintubongaus ja niinpä konsertissa viheltää myös mustarastas. Bianca ja Fred Duo tunnelmoi kunnioittaen mm. Ella Fitzgeraldin & Joe Passin ja Antônio Carlos Jobimin luoman bossanovan perintöä omalla valloittavalla otteellaan. Suomenruotsalainen Bianca laulaa ja esittelee lauluja englanniksi, ruotsiksi ja suomeksi.

Fredagen 4.8.2023 kl. 19.00 Solhälla
Perjantaina 4.8.2023 klo 19.00 Solhälla

"Drottning Kristinas musik – Kuningatar Kristiinan musiikkia"

Kristinas gäster i Stockholm / Kristiinan vieraat Tukholmassa

Jean-Baptiste Lully (1632–1687):
Entrée d'Apollon
(ur baletten / baletista Triomphe de l'amour)

Jean-Baptiste Lully:
Revenez amours
(ur operan / oopperasta Thesée)

Joseph Chabanceau de La Barre (1633–1678):
J'avois juré de n'aymer plus
Vous demandez pour qui mon cœur soûpire
Quand une ame est bien atteinte

Marin Marais (1656–1728):
La Rêveuse

Jean-Baptiste Drouart de Bousset (1662–1725):
Pourquoy doux rossignol

Vincenzo Albrici (1631–1687):
Trio Sonata in d

Lasse Lucidor (1638–74):
Två sånger

--- paus / väliaika ---

Tiden i Rom / Aika Roomassa

Francesco Cavalli (1602–1676):
Prologo
(ur operan / oopperasta L'Ormindo)

Heinrich Isaac (ca. 1450–1517):
Innsbruck, ich muss dich lassen

Alessandro Stradella (1639–1682):
Sinfonia
(ur kantaten / kantaatista Crocifissione e morte di N. S. Gesù Christo)

Antonio Cesti (1623–1669):
Alma mia
(ur operan / oopperasta L'Argia)

Alessandro Scarlatti (1660–1725):
Sonata per cello e basso continuo in c
Largo – Allegro – Piano – Presto

Francesco Cavalli:
Vieni, vieni in questo seno
(ur operan / oopperasta La Rosinda)

Antonio Cesti:
Prologo
(ur operan / oopperasta L'Argia)

Earthly Angels:
Kajsa Dahlbäck, sopran / sopraano
Pauliina Fred, flöjt / huilu
Heidi Peltoniemi, viola da gamba & cello / sello
Jani Sunnarborg, dans och dulcian / tanssi ja dulcian
Eero Palviainen, luta / luuttu
Aapo Häkkinen, cembalo

Drottning Kristina (1626–1689) är utan tvekan en av de mest fascinerande regenterna i det svenska hovets historia. Endast sex år gammal fick hon, som sin fars enda barn, ärva tronen då kung Gustav II Adolf (1594–1632) avled i slaget vid Lützen. Hennes senare radikala beslut att avsäga sig tronen och konvertera till katolicismen var i samtiden en riktig skandal, och ledde till att hon blev vida känd över hela kontinenten. Kristinas kulturintresse var ur 1600-talets Sverigeperspektiv sett enormt – vid seklets början var Sverige relativt isolerat och de konstnärliga aktiviteterna lyste med sin frånvaro. Hon ärvde kulturintresset av sin far, och kom att bli en sann mecenat som introducerade såväl franska som italienska musikersällskap i det svenska hovet, på slottet Tre Kronor. År 1638 inledde hovbaletten sin verksamhet i och med att en balettföreställning framfördes till drottningens ära på slottet. Den stora kultureran på Tre Kronor inleddes 1644 då Kristina tog över makten genom uppnådd myndig ålder. Mitt i 1600-talets stormaktsplaner inom det svenska riket ledde Kristina uppmärksamheten från krigsföring till konst. Kristina var också själv musikalisk — hon både spelade altviolin och sjöng med en djup altstämma. Hon omgav sig med flera musiker och tonsättare. Tonsättare som är välkända i vår tid, och förknippas med Kristina, är bland andra Alessandro Scarlatti (1660–1725), Arcangelo Corelli (1653–1713), Giacomo Carissimi (1605–1674), Alessandro Stradella (1643–1682) och Francesco Cavalli (1602–1676).

Kuningatar Kristiina (1626–1689) on epäilemättä Ruotsin historian kiehtovimpia hallitsijoita. Kuningas Kustaa II Aadolfin (1594–1632) kuollessa Lützenin taistelussa, kuusivuotiaasta tyttösestä tuli ainoana lapsena isänsä kruununperijä. Hänen myöhemmin radikaali päätöksensä luopua kruunusta ja kääntyä katoliseen uskoon oli aikanaan suuri skandaali, ja hänen maineensa levisi yli koko Euroopan. 1600-luvun Ruotsin perspektiivistä Kristiinan kiinnostus kulttuuria kohtaan oli valtaisa. Maa oli vuosisadan alussa melko eristynyt ja taiteellista toimintaa oli hyvin vähän. Kristiina peri kiinnostuksensa kulttuuriin isältään, ja hänestä tuli todellinen mesenaatti, joka Tre Kronor -nimisessä linnassaan esitteli hoville ranskalaisia ja italialaisia muusikkoryhmiä. Hovibaletti aloitti toimintansa vuonna 1638 esittämällä linnassa baletin nuoren kuningattaren kunniaksi. Kulttuurin kukoistuskausi linnassa alkoi varsinaisesti vuonna 1644, jolloin Kristiina tuli täysi-ikäiseksi ja astui valtaistuimelle. Keskellä Ruotsin 1600-luvun suurvalta-aikeita nuori kuningatar kiinnitti huomion taiteeseen sotimisen sijasta. Kristiina oli itsekin musikaalinen – hänellä oli syvä alttoääni ja hän soitti alttoviulua. Hänen piirissään oli lukuisia muusikoita ja säveltäjiä. Meille tuttuja, Kristiinaan liitettyjä säveltäjiä olivat muiden muassa Alessandro Scarlatti (1660–1725), Arcangelo Corelli (1653–1713), Giacomo Carissimi (1605–1674), Alessandro Stradella (1643–1682) sekä Francesco Cavalli (1602–1676).

Text/teksti: Kajsa Dahlbäck
Översättning/käännös: Sirpa Hietanen

Lördag 5.8.2023 kl.14.00 Solhälla
Lauantai 5.8.2023 klo 14.00 Solhälla

Kaffekonsert / Kahvikonsertti

"Kontraster – Kontrasteja"

Einojuhani Rautavaara (1928–2016):
Pelimannit op.1 (1952) för piano/pianolle
1. Närbööläisten braa speli
2. Kopsin Joonas
3. Klockar Samuel Dickström
4. Pirun polska
5. Hypyt
6. Jacob Könni

Camille Saint-Saëns (1835–1921):
El desdichado – Bolero (Den olycklige/ Onneton)

Enrique Granados (1867–1916):
Las currutacas modestas

Tuomas Turriago (f./s. 1979):
Danzas Latinas
Latinska danser för cello och piano
Latinalaisia tansseja sellolle ja pianolle
1. Bossa Nova
2. Tango
3. Joropo
4. Bambuco
5. Salsa

Manuel de Falla (1876–1946):
Sånger ur /lauluja sarjasta "Siete canciones"

Béla Bartok (1881–1945):
Contrasts op. BB 116 för violin, klarinett och piano/viululle, klarinetille ja pianolle
1. Verbunkos
2. Pihenö
3. Sebes

Artister/esiintyjät
Petteri Iivonen, violin/viulu
Olli Leppäniemi, klarinett/klarinetti
Laura Mikkola, piano
Samuli Peltonen, cello/sello
Anna-Mari Peltonen, piano
Olga Heikkilä, sopran/sopraano
Monica Groop, mezzosopran/mezzosopraano

Sviten *"Pelimannit"* (Spelmännen 1952) för piano är **Einojuhani Rautavaaras** (1928–2016) första "riktiga" komposition, d.v.s. opus 1, och den kom till innan han ens hade hunnit bli antagen till Sibelius-Akademins kompositionslinje. Han hade läst i Heikki Klemettis bok "Musiikin historia" (Musikens historia) om de s.k. kyrkotonarterna, och Klemetti tog där fram olika spelmanslåtar från Österbotten som exempel på dessa. Rautavaara blev mycket inspirerad, och sökte genast fram sydösterbottniska folkmelodier ur Samuel Rinda-Nickolas Nuotti-Kirja (nothäfte) från 1700-talet, bl.a. polskor med roliga gammaldags namn. Dessa använde han som utgångspunkt för sviten som, både i piano- och orkesterversionen, hör till hans mest populära stycken genom tiderna.

Närbölaisten braa speli – Närpes berömda spelmän anländer i en magnifik procession.

Kopsin Joonas – I den nordiska sommarnattens gåtfulla ljus spelar Jonas Kops för skogen, och för sig själv.

Klockar Samuel Dickström – Byns kantor Samuel 'improviserar' i en stund av inspiration: den lilla kyrkan fylls av hans dagliga Bach-snuttar, uppblandade med minnet av gamla bröllopsdanser.

Pirun polska – En nedslagen jävel sitter på sin sten och lyssnar till den dystra hemlighetsfulla skogen.

Hypyt – Hoppande och skuttande tumlar de runt, med sina breda ansikten högtidliga som i kyrkan, men med en egendomlig frenesi i sina stora fötter och händer.

Jacob Könni – Mitt ibland sina märkliga klockor och maskiner lever Jacob Könni, mästare, konstnär, häxa.

© Kalevi Aho (Källa: Kalevi Aho/core.musicfinland.fi)

Dansen bolero var omåttligt populär i Frankrike på 1800-talet och många franska kompositörer tonsatte egna versioner t.ex. Ravel, Delibes, Chopin, Debussy och Bizet. Sopranen Pauline Viardot, vars far sångpedagogen Manuel García för övrigt var spanjor, hade stjärnstatus i Paris. Eftersom Viardot dessutom var vän med **Camille Saint-Saëns** (1835–1921), var det föga överraskande att han skrev en bolero, i denna version *"El desdichado"* (Den olyckliga) för två damröster, vilken kunde framföras av de två begåvade döttrarna – systern hette Maria Malibran – till Manuel Garcia. Texten är inte spansk utan skriven av den franska poeten Barbier. Den handlar litet cyniskt om att de som förälskar sig är dårar.

Enrique Granados (1867–1916), *Las currutacas* är en tonadilla för två röster. En tonadilla är en sång i gammal stil från 1700-talet, ofta utförd i teatersammanhang, utan dans, med satirisk text. Formen utvecklades småningom till en miniopera (15–20 min), och till att omfatta även dialoger, och kom att bli ett förstadium till de spanska folkliga zarzuela operorna. Speciellt populära var tonadillorna på Cuba. Enrique Granados är känd för sin pianomusik, men även för sina tonadillas bl.a. samlingen *Tonadillas al estilo antiguo* (Sånger i gammal stil) och sina zarzuelor.

Tonsättaren, pianisten och kapellmästaren Tuomas Turriago (f. 1979) verkar vid sidan av sin aktiva konsert- och tonsättarverksamhet som lärare i kammarmusik vid Sibelius-Akademin, och som lektor i ackompanjemang vid Tammerfors yrkeshögskola (TAMK). Tuomas började spela piano som 7-åring, som elev till sin kolumbianske far Carlos. Hans föräldrar, som båda arbetade som pianister vid Jyväskylä konservatorium, tog ofta med honom till arbetet, och där skrev han sina första kompositioner. Numera omfatttar hans produktion ett femtiotal verk, bl.a. två kammaroperor, två stråkkvartetter, en symfoni för stråkar och en mängd kammar- och pianomusik. 2022 bad duon Samuli Peltonen (cello) och Anna-Mari Peltonen (piano) sin vän Tuomas att komponera ett beställningsverk med latinamerikansk anknytning inför festivalen Kaskö musiksommar. **Danzas Latinas** för oss på en resa via brasiliansk Bossa nova, argentinsk tango och kolumbianska danser till salsa. Stämningen är tonal och ofta lättsam, men den innehåller också mera nostalgiska och melankoliska avsnitt.

Manuel de Falla (1876–1946) föddes i Cadiz, men bodde under studietiden 1907–1914 i Paris, vilket starkt influerade hans tonspråk genom att han då märkte hur uppskattad den spanska kulturen var bland konstnärer utanför Spanien. Hans Siete canciones españolas (1914) är en samling spanska folksånger från olika regioner, arrangerade för sång och piano. Sångerna är otroligt populära, och har arrangerats för många olika sammansättningar, bl.a. för sång och gitarr av Miguel Llobet och för orkester av Luciano Berio. Sångerna tillägnades Madame Ida Godebska. Sångerna är mycket olika till sin karaktär t.ex. Asturiana är från regionen Asturias, *Seguidilla* i flamencostil från Murcia, *Jota* från Aragón i nordöst *Nana* en stilla vaggsång och *Polo* en vild sång om hämnd på en otrogen älskare.

Bela Bartóks (1881–1945) *Contrasts* var ett beställningsverk av två eminenta musiker, den berömde judiske jazzmusikern och klarinettisten Benny Goodman och den ungerska violinisten Joseph Szigeti. Den sistnämnde var en nära vän till Bartók, som flytt undan nazismen till Amerika 1939. Bartók satt själv vid pianot när verket spelades in på skiva 1940, en inspelning som blivit legendarisk. Verket består av tre satser som bygger på ungerska och rumänska folkmelodier, och är kompositörens enda kammarmusikaliska verk som inkluderar ett blåsinstrument. Bartók sökte ett sätt att inte smälta samman klangen, utan att framhäva varje instruments egenheter, och därav uppstod namnet Kontraster. Första satsen *Verbunkos* är en "rekryt dans" som dansades av soldater i uniform med sablar. Andra satsen *Piheno* betyder ungefär "avkoppling". Tredje satsens *Sebes* är en snabb dans där det behövs två olikstämda violiner och två klarinetter.

Pianosarja *"Pelimannit"* (1952), on **Einojuhani Rautavaaran** (1928–2016) ensimmäinen "oikea" sävellys, op. 1. Ensimmäinen teos syntyi ennen kuin hänet oli kelpuutettu Sibelius-Akatemiassa vielä edes sävellyksenopetukseen. Einojuhani Rautavaara on kertonut teoksen taustasta, että lukiessaan Heikki Klemetin vanhasta "Musiikin historiasta" kirkkosävellajeista, Klemetti oli käyttänyt esimerkkeinä pohjalaisia sävelmiä. Rautavaara etsi heti käsiinsä Samuel Rinda-Nickolan Nuotti-Kirjan 1700 luvulta, jonka polskilla oli kansanpelimannien antamat, mielikuvitukseen vetoavat nimet. Näiden sävelmien pohjalta hän loi sarjan vapaita fantasioita ja säilytti niissä alkuperäisten kappaleiden mainiot, vanhakieliset otsikot. Teos kuuluu sekä piano- että jousiorkesteriversiona jatkuvasti Rautavaaran kaikkein soitetuimpiin ja rakastetuimpiin sävellyksiin.

Närpölaisten braa speli – Saapuvat Närbön kuuluisat pelimannit, loistavana, maalaismahtavana kulkueena.

Kopsin Joonas – Pohjolan kesäyön oudossa valossa soittelee Kopsin Joonas metsälle ja itselleen.

Klockar Samuel Dickström – Kyläurkuri Samuel "improviseeraa" yksinäisenä innoituksen hetkenä: pieni kirkko täyttyy hänen jokapäiväisen Bachinsa katkelmista, joihin sekoittuu vanhojen häätanssien muistumia.

Pirun polska – Alakuloinen piru istuu kivellään kuunnellen synkkää, salaperäistä metsää.

Hypyt – Hyppien ja loiskaten he pyörivät, leveät naamat juhlallisina kuin kirkossa, mutta merkillinen kiihko suurissa jaloissaan ja käsissään.

Jacob Könni – Keskellä ihmeellisiä kellojaan ja koneitaan elää Jakob Könni, taituri, taiteilija, noita.

© Kalevi Aho (Lähde: Kalevi Aho/core.musicfinland.fi)

Bolero tanssi oli valtavan suosittu 1800-luvun Ranskassa. Monet ranskalaiset säveltäjät sävelsivät omia versioita siitä, esim. Ravel, Delibes, Chopin, Debussy, ja Bizet. Sopraanolla Pauline Viardot, jonka laulupedagogi-isä Manuel Garcia oli espanjalainen, oli tähti status Pariisissa. Koska Viardot sitä paitsi oli **Camille Saint-Saënsin** (1835–1921) ystävä, ei ole yllättävää, että hän sävelsi boleron *"El desdichado"* (Onneton) kahdelle naisäänelle. Manuel Garcian molemmat lahjakkaat tyttäret – toinen oli Maria Malibran – saattoivat esittää sen. Teksti ei ole espanjalainen, vaan sen on kirjoittanut ranskalainen runoilija Barbier. Se käsittelee hiukan kyynisesti aihetta, että he, jotka rakastuvat ovat hulluja.

Säveltäjä, pianisti ja kapellimestari **Tuomas Turriago** (s. 1979) toimii aktiivisen konsertoinnin ja sävellystyön ohella kamarimusiikin opettajana Sibelius-Akatemiassa ja säestyksen lehtorina TAMKissa. Tuomas aloitti pianonsoiton 7-vuotiaana, kolumbialaisen isänsä Carloksen oppilaana. Jyväskylän konservatoriolla opettaneet vanhemmat ottivat toisinaan poikansa mukaan työpaikalleen, ja siellä syntyivät tämän ensimmäiset sävellyksetkin. Turriagon tuotantoon kuuluu mm. kaksi kamarioopperaa, kaksi jousikvartettoa, sinfonia jousille sekä runsaasti kamari- ja pianomusiikkia. Vuonna 2022 duo Samuli Peltonen ja Anna-Mari Peltonen tilasivat ystävältään lattariaiheisen sarjan sellolle ja pianolle Kaskisten musiikkikesään. **Danzas Latinas** vie matkalle brasilialaiseen Bossa novan, argentiinalaisen tangon ja kolumbialaisten tanssien kautta salsaan. Tunnelma on monin paikoin kepeä, mutta sarja on myös kaihoisa ja paikoin surumielinenkin.

Manuel de Falla (1876–1946) syntyi Cadizissa, ja hänen varhaisiin teoksiinsa kuuluvat muun muassa useita zarzueloja. Opiskeluvuosina 1907–1914 de Falla asui Pariisissa, ja tämä vaikutti hänen sävelkielensä kehitykseen, sillä juuri ollessaan poissa Espanjasta hän näki, miten suosittu espanjalainen kulttuuri oli tuon ajan ranskalaisten säveltäjien ja muiden taiteilijoiden keskuudessa. Hänen *Siete canciones españolas* (1914), seitsemän kansanlaulua eri puolilta Espanjaa, ovat uskomattoman suosittuja ja löytyvät mm. Miguel Llobetin kitaraversiona, sekä Luciano Berion orkesteriversiona. Laulut omistettiin Mme Ida Godebskalle.

Bela Bartókin (1881–1945) *Contrasts* oli kahden etevän muusikon, kuuluisan juutalaisen jazzmuusikon ja klarinetistin Benny Goodmanin ja unkarilaisen viulistin Joseph Szigetin, tilausteos. Viimeksi mainittu oli Bartókin hyvä ystävä, joka oli paennut natsismia Amerikkaan vuonna 1939. Kun teos levytettiin vuonna 1940 Bartók istui itse pianon ääressä. Levytyksestä tuli legendaarinen. Teoksessa on kolme osaa, jotka perustuvat unkarilaisiin ja romanialaisiin kansansävelmiin. Kyseessä on ainoa säveltäjän kamarimusiikki teos, joka sisältää puhaltimen. Bartók pyrki välttämään sointien sulautumista toisiinsa, vaan jokaisen instrumentin oman ominaisuuden korostamiseen. Siitä syntyi nimi Kontrastit. Ensimmäinen osa *Verbunkos* on "alokkaiden tanssi", jonka soturit tanssivat univormuissa vedetyin saapelein. Toinen osa *Piheno* tarkoittaa suunnilleen "rentoutumista". Kolmannen osan Sebes on nopea tanssi, jossa tarvitaan kaksi eri tavalla viritettyä viulua ja kaksi klarinettia.

Lördagen 5.8.2023 kl.18.00 Solhälla
Lauantai 5.8.2023 klo 18.00 Solhälla

"Ekon från romantiken - Romantiikan kaikuja"

Louis Spohr (1749–1854):
Sånger ur/lauluja sarjasta op.103
för sång, klarinett och piano/ lauluäänelle, klarinetille ja pianolle
1. Sei still mein Herz (Carl B v. Schweizer)
2. Zwiegesang (R. Reinick)
3. Wiegenlied (Hoffmann v. Fallersleben)

Franz Schubert (1794–1828):
Der Hirt auf dem Felsen D.965
För sopran, klarinett och piano/sopraanolle, klarinetille ja pianolle
(Wilhelm Müller, Varnhagen von Ense)

César Franck (1822–1890):
Pianokvintett/pianokvintetto f-moll/f-molli
Molto moderato quasi lento – Allegro
Lento con molto sentimento
Allegro non troppo ma con fuoco

---- paus/väliaika ---

Johannes Brahms (1833–1897):
Fyra duetter/Neljä duettoa op.61
1. Die Schwestern (E. Mörike)
2. Klosterfräulein (J. Kerner)
3. Phänomen (W. v. Goethe)
4. Die Boten der Liebe (J. Wenzig)

Johannes Brahms:
Klarinettkvintett /klarinettikvintetto in B op.115
Allegro-Adagio-Andantino-Con moto

Artister/Esiintyjät:
Petteri Iivonen, violin /viulu I
Leena Jaakkola, violin/viulu II
Jakob Dingstad, altviolin/alttoviulu
Samuli Peltonen, cello/sello
Olli Leppäniemi, klarinett/klarinetti
Laura Mikkola, piano
Monica Groop, mezzosopran/mezzosopraano
Olga Heikkilä, sopran/sopraano

Den tyske **Louis (Ludwig) Spohr** (1749–1854) var en mycket uppskattad kompositör, violinist och dirigent under sin levnadstid. Han har komponerat musik ur alla klassiska genrer bl.a. 10 symfonier, 10 operor, 18 violinkonserter, 4 klarinettkonserter, oratorier, 105 sånger och rikligt med kammarmusik. Hans musik ligger stilmässigt mellan klassicismen och romantiken. Han uppfann hakstödet för violinen, och engagerade sig för att förnya violinkonserten genom att frångå den för sin tid så populära tillgjorda bravurstilen.

Den österrikiska sopranen *Anna Milder-Hauptmann* hade uruppfört en del av **Franz Schuberts** (1794–1828) sånger i Berlin, och 1824 bad hon Schubert att skriva ett större konsertant verk, en så kallad scen med flera satser för henne. Hon kom med några olika förslag till texter. Först några år senare, efter sångerskans talrika påminnelser, beslöt sig Schubert 1828 att skrida till verket, och valde dikter av *Wilhelm Müller*, vars texter han även använt i Die schöne Müllerin och i Winterreise, samt en text av *Varnhagen von Ense*, och producerade ett 12 minuter långt verk för sopran (alternativt gossopran eller tenor), piano och klarinett. Schubert kallade stycket "*Der Hirt auf dem Felsen*" och det kom att bli hans nästsista verk innan hans alltför tidiga död.

Den stormigt romantiska *Pianokvintetten i f-moll* anses vara ett av belgaren **César Francks** (1822–1890) främsta verk. Trots att han hörde till den franska skolan, så ligger hans musik till sin karaktär närmare Schubert, Brahms och Wagner. Franck var en berömd organist och skrev fina orgelverk, men verkade även som lärare i komposition. Hans viktigaste råd till sina elever var att modulera, dvs byta tonart. Kvintetten i f-moll tillägnades Camille Saint-Saëns, som även spelade piano vid uruppförandet 1880. Denne ogillade modulationerna så till den grad, att han inte stannade på scenen för applåderna, utan demonstrativt marscherade ut.

Klarinettkvintetten i b-moll op.115 är ett av kammarmusikens mästerverk. År 1890, vid 57 års ålder hade **Johannes Brahms** (1833–1897) beslutat sig för att dra sig tillbaka som kompositör, och låta den yngre generationen ta över. Men ödet ville annorlunda. Brahms blev presenterad för klarinettisten Rickhard Mühlfeld, och blev så inspirerad av dennes spel, att han under tre år 1891–1894 komponerade fyra nya verk för klarinett: en trio, en kvintett och två sonater. Den milda, nostalgiska tonen i dessa kunde beskrivas ha uppkommit ur Brahms egen 'indiansommar' som kompositör. Hans *Duetter för sopran och alt op.61* (1874), kommer från en tidigare period. Brahms komponerade över 200 lieder, duetter, körsånger och folksångsarrangemang. Med tanke på hans raffinerade känsla för vokalmusik i t.ex. det magnifika *Ein Deutsches Requiem*, kan det anses märkligt att han aldrig skrev en opera.

Saksalainen **Louis (Ludwig) Spohr** (1749–1854) oli hyvin arvostettu säveltäjä, viulisti ja kapellimestari elinaikanaan. Hän on säveltänyt teoksia kaikissa klassisissa musiikkilajeissa, mm. 10 sinfoniaa, 10 oopperaa, 18 viulukonserttoa, 4 klarinettikonserttoa, oratorioita, 105 laulua ja runsaasti kamarimusiikkia. Hänen musiikkinsa sijoittuu tyylillisesti klassisismin ja romantiikan välimaastoon. Hän keksi leukatuen viululle, ja ajoi aktiivisesti viulukonserton uudistamista poikkeamalla siihen aikaan niin suositusta keinotekoisen loistokkaasta tyylistä.

Itävaltalainen sopraano *Anna-Milder-Hauptmann* oli ensiesittänyt osan **Franz Schubertin** (1794–1828) lauluista Berliinissä, ja 1824 hän pyysi Schubertia kirjoittamaan hänelle isomman konsertantin teoksen, niin kutsutun kohtauksen, jossa oli monta osaa. Hänellä oli muutamia tekstiehdotuksia. Vasta muutamia vuosia myöhemmin Schubert ryhtyi 1828 toimeen laulajattaren useiden muistutusten jälkeen. Hän valitsi *Wilhelm Müllerin* runoja, joita hän myös oli käyttänyt Die schöne Müllerin ja Winterreise teoksissa, sekä yhden Varnhagen von Ensen tekstin. Hän loi 12 minuuttia pitkän teoksen sopraanolle (vaihtoehtoisesti poikasopraanolle tai tenorille), pianolle ja klarinetille. Schubert kutsui kappaleen "Der Hirt auf dem Felsen". Se oli hänen toiseksi viimeisin teoksensa ennen hänen aivan liian aikaista kuolemaansa.

Myrskyisän romanttinen *Pianokvintetto f-molli* katsotaan olevan belgialaisen **César Franckin** (1822–1890) tärkein teos. Vaikka hän kuului ranskalaiseen kouluun, niin hänen musiikkinsa luonne on lähempänä Schubertia, Brahmsia ja Wagneria. Franck oli kuuluisa urkuri ja hän kirjoitti hienoja urkuteoksia, mutta toimi myös sävellysopettajana. Hänen tärkein neuvonsa oppilailleen oli modulaatio, eli sävellajin muuttaminen. F-molli kvinteton hän omisti Camille Saint-Saënsille, joka myös soitti pianoa sen ensiesityksessä 1880. Hän ei kuitenkaan pitänyt modulaatioista siinä määrin, ettei hän jäänyt lavalle ottamaan vastaan suosionosoituksia, vaan marssi mielenosoituksellisesti ulos.

Klarinettikvintetto *b-molli op.115* on kamarimusiikillinen mestariteos. Vuonna 1890 **Johannes Brahms** (1833–1897) oli 57-vuotiaana päättänyt vetäytyä takaisin säveltäjänä antaaksensa nuorempien ottamaan ohjat käsiinsä. Kohtalo halusi kuitenkin toisin. Brahmsille esiteltiin klarinetisti Rickhard Mühlfeld, ja sai hänen soitostaan sellaisen inspiraation, että hän kolmena vuonna 1891–1894 sävelsi neljä uutta teosta klarinetille: trion, kvinteton ja kaksi sonaattia. Lempeä, nostalginen sävy näissä voidaan kuvata syntyneen Brahmsin oman "intiaanikesän" aikana säveltäjänä. Hänen Duettonsa *sopraanolle ja altolle op. 61* (1874) on varhaisemmalta ajalta. Brahms sävelsi yli 200 laulua, duettoja, kuorolaulua ja kansanlaulusovitusta. Ottaen huomioon hänen hienostunutta tyylitajuaan laulumusiikissa, esim. suurenmoisessa *Ein Deutsches Requiem*, on merkillistä, ettei hän koskaan säveltänyt oopperaa.

Lördagen 5.8.2023 kl. 21 S:t Olofs kapell
Lauantaina 5.8.2023 klo 21.00 Pyhän Olavin kappeli

"Le Rossignol en amour"

Den förälskade näktergalen/Rakastunut satakieli

Jacques-Martin Hotteterre (1674–1763):
Airs
Rochers, je ne veux point que votre Eco fidelle
Pourquoy, doux rossignol (Varför, ljuva näktergal/Miksi, ihana satakieli)
Dans ces deserts paisibles (I dessa fridfulla marker/Näillä rauhallisilla seuduilla)

Robert de Visée (1655–1733):
Les Sylvaines de Couperin
Les Barricades Mystérieuses

Jacques-Martin Hotteterre:
Troisiéme Suite, Pièces pour la flûte traversière in G
(Svit nr. 3 för travers G-dur/ sarja nr. 3 traversolle G-duuri)

Allemande 'La Cascade de Saint Cloud' (St Clouds vattenfall/
St Cloudin vesiputous)
Sarabande 'La Guimon' (tonsättarens elev/säveltäjän oppilas)
Courante 'L'indiferrente' (Den likgiltiga/Välinpitämätön)
Rondeau 'Le plaintif' (Den sorgsna/Surullinen)
Menuet 'Le mignon' (Den älskliga/Rakastettava)
Gigue 'L'italienne' (Den italienska/ Italialainen)

J. S. Bach (1685–1750):
Allemande BWV1007
J. S. Bach:
Sonat C-dur/sonaatti C-duuri BWV1033
Andante
Allegro
Adagio
Menuet

J. Bodin de Boismortier (1689–1755):
Prélude lentement

J. S. Bach:
Andante ur Sonat I e-moll/sonaatista e-molli BWV1034

Artister/esiintyjät:
Pauliina Fred, travers/ traverso
Eero Palviainen, luta/luuttu

Den franske tonsättaren och flöjtisten **Jacques-Martin Hotteterre** (1674–1763) var en av de mest lysande figurerna i tvärflöjtens historia. Han föddes i Paris i en familj av instrumentbyggare. Fadern Martin hade skapat bl.a. *musetten* – en slags säckpipa och *chalumeau* (skalmeja) som är en föregångare till klarinetten. Både Jacques och brodern Jean fick lära sig att bygga instrument, och medan brodern fortsatte i faderns fotspår, sökte sig Jacques till hovet, där han fick anställning som *Grand hautbois du Roi* (ung. Kungens oboist). Han började där sin karriär som tonsättare och lärare, och publicerade en berömd avhandling om traversflöjtens, blockflöjtens och oboens principer. 1708 komponerade han *Piéces pour la flûte traversière* som han tillägnade den franska kungen. Stilmässigt är hans musik inspirerad av Lully (som egentligen var italienare och hette Lulli), men med en italiensk knorr. Hans smeknamn kom att bli *Le Romain* (romaren), eftersom han tillbringat en kortare period i Rom under sin studietid. I sin Svit nr. 3 G-dur har tonsättaren gett namn åt satserna enligt 1) namnet på en av sina framstående elever La Guimon 2) styckets karaktär *L'indifferent* (Den likgiltiga), *Le Plaintif* (Den sorgsna), *Le Mignon* (Den älskliga) 3) en tavla *La Cascade de St Cloud* (St Cloud vattenfallet) eller 4) en dans sats – snabb gigue *L'Italienne*.

Robert de Visée (1655–1733) var en fransk tonsättare och musiker. Han spelade luta, gitarr, teorb och viola da gamba. Han fick anställning som hovmusiker vid Louis den XIV:s hov. Han komponerade en mängd musik för luta, gitarr och teorb, och verkade även som sångare vid hovet. De Visée är den viktigaste komponisten av fransk barockmusik för luta och gitarr.

Den franske tonsättaren **Joseph Bodin de Boismortier** (1689–1755) verkade i Paris, och skrev en mängd verk bl.a. för flöjt. Han var mycket produktiv, och hans produktion omfattar 102 opus, bland dem fem operor, kantater, baletter och vokalmusik. Han uppskattades på sin tid genom sin behagliga och lättsamma musikstil. Han var den första franska tonsättaren som använde sig av den italienska *concerto* formen.

En av de största förändringarna som barocken medförde för familjen träblåsare, var blockflöjtens gradvisa tillbakagång till förmån för traversflöjten. Hos **J.S. Bach** (1685–1750) märker man att han efter sitt andra år i Leipzig introducerade tvärflöjten i sina kantater. Efter 1725 blev det mer och mer ovanligt att han använde sig av blockflöjt. Angående **sonaten i C-dur BWV 1033** har det ifrågasatts huruvida den är skriven av fader Bach själv, eller av sonen Carl Philipp Emanuel, eftersom manuskriptet från början av 1730-talet har sonens handstil. Han har dock nämnt fadern som upphovsmakare. **Allemande BWV1007** är en sats ur J.S. Bachs cellosvit nr.1 G-dur transkriberad för flöjt.

Ranskalainen säveltäjä ja huilisti **Jacques-Martin Hotteterre** (1674–1763) oli eräs etevimmistä hahmoista traverson historiassa. Hän syntyi soitininstrumentti -rakentajien perheeseen. Hänen isänsä Martin oli luonut mm. *musetten* – eräänlaisen säkkipillin ja *chalumeaun* (luikuhuilu), joka on klarinetin edeltäjä. Sekä Jacques että hänen veljensä Jean oppivat rakentamaan soittimia. Veli jatkoi isänsä jalanjäljissä, kun sen sijaan Jacques hakeutui hoviin, missä hän sai paikan *Grand hautbois du Roi* (kuninkaan oboistina). Hän aloitti siellä uransa säveltäjänä ja opettajana, ja julkisti kuuluisan väitöskirjan traverson, nokkahuilun ja oboen ominaisuuksista. 1708 hän sävelsi *Piéces pour la flûte traversière*, jonka hän omisti Ranskan kuninkaalle. Tyylillisesti Lully (joka oikeastaan oli italialainen nimeltään Lulli) inspiroi häntä. Hänen lempinimekseen tuli *Le Romain* (roomalainen), koska hän oli viettänyt lyhyen ajan Roomassa opiskeluvuosinaan. Sarjassa nro 3 G-duuri hän on antanut nimet eri osille seuraavanlaisesti 1) hänen etevä oppilaansa La Guimon 2) kappaleen luonne L'indifferent (Välinpitämätön), *Le Plaintif* (Surullinen), *Le Mignon* (Rakastettava) 3) taulu L*a Cascade de St Cloud* (St Cloudin vesiputous) ja 4) tanssikappale – nopea gigue *L'Italienne* (Italialainen).

Robert de Visée oli ranskalainen säveltäjä ja muusikko. Hän ansioitui erityisesti kitaristina, mutta soitti myös teorbia, luuttua ja viola da gambaa. Lisäksi hän työskenteli laulajana hovissa. De Viséetä pidettiin yhtenä aikansa johtavista esiintyjistä, ja hän sävelsi suuren määrän musiikkia kitaraperheen soittimille.

Ranskalainen säveltäjä **Joseph Bodin de Boismortier** (1689–1755) vaikutti Pariisissa, ja sävelsi runsaasti musiikkia muun muassa huilulle. Boismortier laaja tuotanto käsittää 102 opusta, mm. viisi oopperaa, kantaatteja, baletteja ja laulumusiikkia. Yleisö piti hänen miellyttävästä ja helposta tyylistään. Hän oli ensimmäinen ranskalainen säveltäjä, joka käytti italialaista *concerto* muotoa.

Eräs suurimmista muutoksista, jonka barokki toi puupuhaltimien perheeseen oli nokkahuilun asteittainen taantuminen traverson eduksi. **J.S. Bachin osalta** (1685–1750) on huomattavissa, että hän Leipzigin toisen vuotensa jälkeen otti traverson käyttöön kantaateissaan. Vuoden 1725 jälkeen hän käytti nokkahuilua yhä harvemmin. **C-duuri Sonaatin BWV 1033** suhteen on kyseenalaistettu, onko se isä Bachin kirjoittama, vai hänen poikansa Carl Philipp Emanuelin, sillä 1730-luvun alun käsikirjoituksella on pojan käsiala. Tämä on kuitenkin maininnut isänsä sen tekijäksi. **Allemande BWV 1007** on osa J.S. Bachin sellosarjasta nro 1 G-duuri sovitettuna huilulle.

Söndag 6.8.2023 Skärgårdshemmet kl. 14.00
Sunnuntaina 6.8.2023 Skärgårdshemmet klo 14.00

"Årets unga artister – Vuoden nuoret artistit"

Franz Schubert (1797–1828):
Quartettensatz c-moll nr.12 /c-molli nro 12 D.703

Hugo Wolf (1860–1903):
Italienische Serenade G-dur/G-duuri

Giacomo Puccini (1858–1924):
Crisantemi (Krysantemer/krysanteemit)

Felix Mendelssohn (1809–1847):
Stråkkvartett nr.2 op.13 a-moll/jousikvartetto nro 2 op. 13 a-molli
Adagio – allegro vivace
Adagio non lento
Intermezzo: Allegretto con moto
Presto

ILOA kvartetten/kvartetti:
Iidamari Ahonen, violin I/viulu I
Laura Kukkonen, violin II/viulu II
Ada Koivukangas, altviolin/alttoviulu
Oona Koivukangas, cello/sello

Franz Schuberts (1797–1828) Quartettensatz c-moll komponerades 1820 som första sats, ett allegro assai, i en stråkkvartett som aldrig fullbordades. Han komponerade ett 40-tal takter på den andra satsen, men övergav sedan verket. Precis som i hans senare ofullbordade symfoni, har det spekulerats i varför han övergav verken. Det kunde tänkas bero på att han försökte hitta en utveckling i sin kompositionsstil som han ändå inte var tillfreds med, och därför inte kom vidare. Manuskriptet kom efter hans alltför tidiga död att hamna i Johannes Brahms ägo, och verket uruppfördes postumt 1867 i Wien. Schubert skrev efter Quartettensatz fyra år senare bl.a. de berömda stråkkvartetterna *"Rosamunde"* och *"Flickan och döden"*.

Hugo Wolfs (1860–1903) Italienische Serenade G-dur komponerades år 1887 för stråkkvartett, och hette först endast "Serenad i G-dur". Han arrangerade verket för stråkorkester med altviolinsolo 1892. Wolf är mest berömd för sitt stora antal sånger, och vid denna tid höll han på med att komponera några sånger till texter av Eichendorff. Den första sången "Der Soldat" har ett liknande musikaliskt tema som i serenaden. Texten till dikten bygger på en novell av Eichendorff, i vilken det berättas om en orkester som spelar en italiensk serenad, och det är möjligt att Wolf fick sin idé därifrån. Ursprungligen planerade Wolf att skriva ett verk med tre satser, men beslöt sig slutligen för en enda sats.

Giacomo Puccinis (1858–1924) Crisantemi (Krysantemer) komponerades 1890 under en enda natt efter Amadeus av Savojens död. Det är en elegi (sorgesång) för stråkkvartett i en enda sats. I Italien förknippas krysantemer med begravningar. Puccini har även lånat in musiken till Crisantemi i akterna III och IV i sin opera Manon Lescaut.

Felix Mendelssohns (1809–1847) stråkkvartett nr. 2 op. 13 komponerades 1827, då han var endast 18 år gammal. Trots sina unga år var han en rätt erfaren tonsättare av kammarmusik. Ludwig van Beethoven hade avlidit bara några månader innan, och i kvartetten märks tydligt dennes inflytande på den unge Mendelssohn. Trots att Beethovens senare kvartetter hade fått ett mycket reserverat mottagande, bl.a. av Mendelssohns egen far, så var ynglingen helt fascinerad av dem. Som förenande musikaliskt motiv använder han en av sina sånger "Ist es wahr?" (Är det sant?) op.9/1, vilket han också skrivit in i manuskriptet, precis som Beethoven i sin sista kvartett op.135 skrev "Muss es sein?" (Måste det vara så?). Sångmotivet presenteras i de första takterna av adagiot i början och avslutar även verket. Musiken är i motsats till Beethovens introspektiva tonspråk, varmt romantisk och passionerad. Trots att kvartettens huvudtonart är skriven i moll, går början och slutet i dur.

Franz Schubert (1797–1838) sävelsi Quartettensatz c-molli 1820 keskeneräisen jousikvarteton ensimmäiseksi allegro assai osaksi. Hän sävelsi vielä nelisenkymmentä tahtia toista osaa, mutta jätti sitten teoksen sikseen. Kuten keskeneräisen sinfonian osalta, on spekuloitu minkä takia hän jätti teokset kesken. Kysymyksessä saattoi olla hänen yrityksensä kehittää sävellystyyliään suuntaan, johon hän ei kuitenkaan ollut tyytyväinen, eikä sen takia edistynyt. Käsikirjoitus joutui hänen ennenaikaisen kuolemansa jälkeen Johannes Brahmsin omistukseen, ja teos kantaesitettiin postuumisti Wienissä 1867. Schubert kirjoitti neljä vuotta Quartettensatzin jälkeen mm. kuuluisat jousikvartetot *"Rosamunde"* ja *"Tyttö ja kuolema"*.

Hugo Wolfin (1860–1903) Italienische Serenade G-duuri on sävelletty 1887 jousikvartetolle ja se kutsuttiin ensin yksinkertaisesti "Serenaadi G-duuri". 1892 Wolf sovitti sen jousiorkesterille alttoviulu soololla. Hän on erityisen tunnettu lukuisista lauluistaan, ja tähän aikaan hän sävelsi joitakin lauluja Eichendorffin teksteihin. Ensimmäisellä laululla "Der Soldat" (Sotilas) on samantyyppinen teema kuin serenaadilla. Teksti pohjautuu Eichendorffin novelliin, jossa kerrotaan orkesterista, joka soittaa italialaisen serenaadin. Mahdollisesti Wolf sai idean siitä. Alun perin Wolf suunnitteli kolmiosaista teosta, mutta hän päätyi yhteen ainoaan osaan.

Giacomo Puccinin (1858–1924) Crisantemi (Krysanteemit) sävellettiin 1890 yhden ainoan yön aikana Amadeus Savoijalaisen kuoleman jälkeen. Se on elegia (surulaulu) jousikvartetolle yhdessä osassa. Italiassa yhdistetään krysanteemit hautajaisiin. Puccini on lainannut Crisantemin musiikkia oopperansa Manon Lescautin kolmanteen ja neljänteen näytökseen.

Felix Mendelssohn (1809–1847) sävelsi Jousikvarteton nro 2 op. 13 v. 1827, jolloin hän oli ainoastaan 18-vuotias. Nuoresta iästään huolimatta hän oli jo melko kokenut kamarimusiikin säveltäjä. Ludwig van Beethoven oli kuollut vain muutama kuukausi aikaisemmin, ja jousikvartetossa on hänen vaikutuksensa nuoreen Mendelssohniin selvästi nähtävissä. Vaikka Beethovenin myöhemmät kvartetot olivat saaneet hyvin pidättyväisen vastaanoton mm. Mendelssohnin omalta isältä, nuorukainen oli aivan lumoutunut niistä. Yhdistävänä musikaalisena teemana hän käyttää erästä lauluaan "Ist es wahr?" (Onko se totta?) op. 9/1. Tämän hän myös kirjoittaa käsikirjoitukseen, aivan kuten Beethoven teki viimeisessä kvartetossaan Op. 135 "Muss es sein?" (Täytyykö sen olla niin?). Laulumotiivi esitellään ensimmäisen osan adagion alussa, ja se päättää myös teoksen. Musiikki on, poiketen Beethovenin sisäänpäin kääntyneestä sävelkielestä, lämpimän romanttinen ja intohimoinen. Vaikka kvarteton pääsävellaji on molli, niin sekä alku että loppu ovat duurissa.

Söndag 6.8.2023 kl. 18.00 Borgå domkyrka, avslutningskonsert
Sunnuntai 6.8.2023 klo 18.00 Porvoon tuomiokirkko, päätöskonsertti

"Die Kunst der Fuge" **BWV 1080**

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Contrapunctus 1
Contrapunctus 3
Contrapunctus 2
Contrapunctus 4

Canon alla Decima (alla Terza)
Canon alla Duodecima (alla Quinta)

Contrapunctus 5
Contrapunctus 9 (alla Duodecima)
Contrapunctus 10 (alla Decima)

Canon in Hypodiapason (alla Ottava)
Canon in Hypodiatesseron (per Augmentationem in Contrario Motu)

Contrapunctus 6 (per Diminutionem in Stylo Francese)
Contrapunctus 7 (per Augmentationem et Diminutionem)
Contrapunctus 8
Contrapunctus 11

Bachs mästerverk på cembalo och orgel

Die Kunst der Fuge (Fugans konst) BWV 1080 var **Johann Sebastian Bachs** (1685–1750) sista och ofullbordade verk. Han hade inlett arbetet redan på 1740-talet, men det blev på hälft mitt i en fuga p.g.a. hans död 1750, och det blev de två äldre sönernas, Carl Philipp Emanuels och Wilhelm Friedemanns, uppgift att få verket publicerat. Ända sedan 1800-talet har dess uppförandepraxis medfört en del problem, och varit föremål för gissningar och mystik. Under romantiken menade man att Bach aldrig hade tänkt sig att *Die Kunst der Fuge* skulle utföras konsertant, utan att det endast rörde sig om en teoretisk studie, och man har spekulerat över den korrekta musikaliska besättningen, samt satsernas ordningsföljd. Nyare forskningsrön har kommit fram till att verket helt klart komponerats för tangentinstrument, även om det ofta har framförts av stråkkvartetter och symfoniorkestrar. *Die Kunst der Fuge* kan ses som mästaren Bachs handbok för fugakonsten. Den framskrider från enklare kontrapunktiska modeller till mera avancerade modeller. I början presenteras temat (motivet) som alla fugorna *contrapunctus* bygger på. Totalt omfattar helheten 15 fugor och kanoner. (MG)

Kanon – olika stämmor upprepar samma melodi så att de börjar olika tid, och följer på varandra med en fördröjning.
Fuga – härstammar från ordet 'fugare' som betyder 'att fly'. Flerstämmigt musikstycke där variationer av en melodi på olika sätt repeteras. Bach utvecklade tekniken till fulländning under barocken.
Kontrapunkt – en teknik som uppkom på 1300-talet, där självständiga stämmor flätas samman till att klinga samtidigt enligt strikta regler

Bachin mestariteos cembalolla ja urvilla

Die Kunst der Fuge (Fuugan taide) BWV 1080, oli **Johann Sebastian Bachin** (1685–1750) viimeiseksi ja keskeneräiseksi jäänyt teos. Kahdeksantoista valmista osaa käsittävään kappaleeseen liittyy ongelmia, jotka ovat 1800-luvulta lähtien verhonneet sen arvailuilla ja mystiikalla. Romantiikan aikakaudella väitettiin, ettei Bach olisi tarkoittanut *Die Kunst der Fugea* esitettäväksi, vaan teoreettiseksi tutkielmaksi. Tähän on liittynyt pohdiskelu teoksen oikeasta esityskokoonpanosta ja osien järjestyksestä. Nykytiedon valossa on ilmeistä, että fuugat on alun perin laadittu kosketinsoittimelle. Teosta on silti esitetty kaikilla mahdollisilla kokoonpanoilla jousikvartetista sinfoniaorkesteriin. *Die Kunst der Fugea* voi pitää eräänlaisena fuugataiteen käsikirjana, joka etenee yksinkertaisista kontrapunktisista malleista monimutkaisempiin. Teoksen alussa Bach esittelee pohjana olevan teeman (motiivin) johon fuugat *contrapunctus* perustuvat. Esitettävä kokonaisuus käsittää 15 fuugaa ja kaanonia.

(Suomenkielinen teksti: Antti Häyrynen / MG)

Kaanon – eri äänet esittävät samaa melodiaa siten, että ne aloittavat sen eri aikaan ja seuraavat sitten toisiaan tietyn aikavälin viiveellä.
Fuuga – sanasta 'fugare' joka tarkoitta 'pakoa' – äänet ikään kuin pakenevat toisiaan. Bach kehitti barokin aikakautena fuugataiteen huippuunsa. Moniääninen musiikkikappale. Fuugan aloittaa yhdellä äänellä esitetty teema, jonka jälkeen toinen ääni toistaa teeman ja alkuperäinen ääni säestää.
Kontrapunkti – on kahden tai useamman melodian hallittua yhdistämistä yhtäaikaiseksi. Kontrapunktia ryhdyttiin käyttämään 1300-luvulla.

Aapo Häkkinen
cembalo

Aapo Häkkinen har studerat cembalospel för Elina Mustonen och Olli Porthan (orgel) vid Sibelius-Akademin, Bob van Asperen i Amsterdam och Pierre Hantaï i Paris. Sitt solistdiplom avlade han i Amsterdam 1998, och vann därefter 2:a pris samt Belgiska Radions och Televisionens pris i den internationella cembalotävlingen i Brügge samt Nordtyska Radions Musikpris för sina tolkningar av italiensk musik. Häkkinen gav sin debutkonsert år 2000. Han har sedan dess uppträtt över hela världen med otaliga orkestrar både som solist och dirigent, bl.a. med Tampere Filharmonia, Tapiola Sinfonietta, Orchestra del Teatro Olimpico di Vicenza, Orquestra Metropolitana de Lisboa och Musica Aeterna, i Europa, Israel, Turkiet, Japan, Syd-Korea, Brasilien, Mexiko och USA. Han har dirigerat otaliga operor, både mindre och mer kända verk bl.a. Hasses *Irene*, Koželuchs *Gustav Wasa*, Händels *Acis and Galatea*, Haydns *L'Isola disabitata*, Carissimis *Jephte*, Pergolesis *La Serva padrona*, Telemanns *Pimpinone*, Händels *Alcina* , Paisiellos *La Serva padrona*, Schuberts *Alfonso und Estrella* och Monteverdis *L'Incoronazione di Poppea*. Vid sidan av sitt cembalospel uppträder Häkkinen regelbundet på orgel, klavikord och fortepiano. Han har gjort flertalet skivinspelningar för skivbolagen Aeolus, Alba, Avie, Cantus, Deux-Elles och Naxos. Häkkinen har sedan 2003 verkat som konstnärlig ledare för Helsingfors Barockorkester, som under hans ledning vunnit stora internationella framgångar, och som sedan 2011 har skapat en egen konsertserie med tidig musik i Musikhusets konsertsal. Han verkar även som konstnärlig ledare för Janakkala barock.

Aapo Häkkinen on opiskellut cembalonsoittoa Elina Mustosen ja Olli Pothanin (urut), Bob van Asperenin ja Pierre Hantaïn johdolla. Solistidiplominsa hän suoritti Amsterdamissa vuonna 1998. Pian tämän jälkeen hän sai toisen palkinnon ja Belgian radion ja television palkinnon Bruggen cembalokilpailussa sekä Pohjois-Saksan radion Musikpreis -erikoispalkinnon italialaisen musiikin tulkinnoistaan. Häkkinen piti ensikonserttinsa vuonna 2000. Hän on esiintynyt lukuisten kotimaisten orkestereiden solistina ja kapellimestarina ympäri maailmaa mm. Helsingin kaupunginorkesteri, Tampere Filharmonia, Musica Aeterna, Orchestra del Teatro Olimpico di Vicenza, Orquestra Metropolitana de Lisboa ja Dunedin Consort ja hän on vieraillut Israelissa, Turkissa, Georgiassa, Japanissa, Kiinassa, Etelä-Koreassa, Vietnamissa, Brasiliassa, Meksikossa ja Yhdysvalloissa. Hän on johtanut lukuisia oopperoita, sekä harvemmin kuultuja että tunnetumpia kuten Hassen *Irene*, Koželuchin *Gustav Wasa*, Händelin *Acis and Galatea*, Haydnin *L'Isola disabitata*, Carissimin *Jephte*, Pergolesin *La serva padrona*, Telemannin *Pimpinone*, Händelin *Alcina*, Paisiellon *La Serva padrona*, Schubertin *Alfonso und Estrella* ja Monteverdin *L'Incoronazione di Poppea*. Cembalosoiton ohella Häkkinen soittaa säännöllisesti urkuja, klavikordia ja fortepianoa. Aapo Häkkinen on levyttänyt Aeolus-, Alba-, Avie-, Cantus-, Deux-Elles-, Naxos- ja Ondine-levymerkeille. Hän on Janakkala barokin taiteellinen johtaja, ja hän on toiminut Helsingin Barokkiorkesterin taiteellisena johtajana vuodesta 2003 lähtien. Tämä ensemble on niittänyt suurta kansainvälistä menestystä ja luonut Helsingin Musiikkitaloon oman vanhan musiikin konserttisarjan.

Anna-Mari Peltonen
piano

Anna-Mari Peltonen inledde sina studier i piano vid Syd-Österbottens musikinstitut i Seinäjoki för Ritva-Liisa Numminen, Raili Peltonen och Carlos Turriago. Hon har studerat vid yrkeshögskolorna i Åbo och i Helsingfors för Antti Hotti och Valeria Resjan, och utexaminerades 2005 till pianopedagog från Stadia i Helsingfors. Hon har även avlagt magisterexamen 2017 vid Sibelius-Akademins kammarmusik- och liedutbildning. Hon kompletterade studierna vid Prags konstakademi 2001–2002 för prof. Peter Toperczer och Boris Krajny. Som kammarmusiker har hon uppträtt i Finland, Danmark, Estland, Island, Spanien, Österrike, Tjeckien och på Färöarna. 2004 tilldelades hon 2:a pris i Jyväskylä, tillsammans med Samuli Peltonen, i den första baltiskt-nordiska kammarmusiktävlingen. Vid sidan av sin huvudtjänst vid Borgånejdens musikinstitut verkar hon även som pilates-instruktör. Anna-Mari Peltonen är Kaskö Musiksommars konstnärliga ledare tillsammans med Samuli Peltonen.

Anna-Mari Peltonen aloitti pianonsoiton opintonsa Etelä-Pohjanmaan musiikkiopistossa Seinäjoella Ritva-Liisa Nummisen, Raili Peltosen ja Carlos Turriagon oppilaana. Hän on opiskellut Turun ja Helsingin ammattikorkeakouluissa Antti Hotin ja Valeria Resjanin oppilaana valmistuen keväällä 2005 pianopedagogiksi Helsingin ammattikorkeakoulusta Stadiasta, ja Sibelius-Akatemiasta musiikin maisteriksi kamarimusiikki- ja lied-koulutusohjelmasta 2017. Opintojaan Peltonen on täydentänyt Prahan taideakatemiassa vuosina 2001–2002 prof. Peter Toperczerin ja Boris Krajnyn luokalla. Hän on esiintynyt kamarimuusikkona Suomessa, Espanjassa, Tanskassa, Virossa, Islannissa, Itävallassa, Tshekin Tasavallassa ja Färsaarilla.Vuonna 2004 hän sijoittui toiselle sijalle yhdessä sellisti Samuli Peltosen kanssa Jyväskylän ensimmäisissä Baltian- ja Pohjoismaiden välisissä kamarimusiikkikilpailuissa.Päätyönään Anna-Mari Peltonen toimii pianonsoiton viranhaltijana Porvoonseudun musiikkiopistossa, ja tämän lisäksi hän toimii myös pilates-ohjaajana. Anna-Mari Peltonen on Kaskisten Musiikkikesän taiteellinen johtaja Samuli Peltosen kanssa.

Bianca Morales & Fred Ahlberg

Bianca Morales är en uppskattad jazzvokalist som uppträder på konsertscener, festivaler och jazzklubbar som solist, samt med ensembler av varierande storlek i Finland och på andra håll i Europa. Biancas långa karriär som jazzsångerska började vid 14 års ålder 1980 som sångsolist i Grani Big Band, och under decennierna har hennes karriär innefattat bl.a. Svenska Teaterns och Helsingfors Stadsteaters musikaler och därtill har hon medverkat som producent av och artist i Pori Jazz Kids Festival, och senast tillsammans med Arto Pajus i premiären av operan "Wiipuri" som konsertversion på Salmela Art Center sommaren 2022.

Den mångsidige gitarristen **Fred Ahlberg** är en etablerad musiker och Fred Ahlberg Trio's nyaste album släpps i år (2023). Biancas och Freds samarbete startade i Grankulla med Bianca Morales & The Petrescu Jazz Quartets "A Tribute to Cole Porter"- konsert i oktober 2018 i Nya Paviljongen. Under Pellinge musikdagar bjuder duon Bianca Morales & Fred Ahlberg i programmet "Where The Jazz is Hot" , på älskade evergreens, men också på nyare jazzlåtar från Biancas prisbelönta och populära "When in Rome"- CD. Glada och energiska Bianca uppmuntrar också publiken att sjunga och vissla med glada jazzlåtar.

Bianca Morales on arvostettu jazzvokalisti, joka esiintyy konserttilavoilla, festivaaleilla ja jazzklubeilla eri kokoisten kokoonpanojen solistina Suomessa ja muualla Euroopassa. Biancan pitkä ura jazzlaulajana alkoi jo 14-vuotiaana vuonna 1980 Grani Big Bandin laulusolistina ja vuosikymmenien saatossa hänen uransa on monipuolistunut. Hän on ollut mukana mm. Svenska Teaternin ja Helsingin Kaupunginteatterin musikaalituotannoissa, Pori Jazz Kids Festivalin tuottajana ja esiintyjänä sekä uusimpana aluevaltauksena Arto Pajun "Wiipuri"-oopperan konserttikantaesityksen ensemblessa Taidekeskus Salmelan puistonäyttämöllä kesällä 2022.

Monipuolinen kitaristi **Fred Ahlberg** on pitkänlinjan esiintyvä ja levyttävä muusikko ja Fred Ahlberg Trion uusin albumi ilmestyy vuonna 2023. Biancan ja Fredin yhteistyö sai alkunsa vuonna 2018 Kauniaisissa Bianca Morales & The Petrescu Jazz Quartetin "A Tribute to Cole Porter"-konsertista. Duo esiintyy Pellingin musiikkipäivillä 3.8.2023, ja heidän "Where The Jazz is Hot" -konsertissa luvassa on tunnelmointia, mutta myös musiikillisia yllätyksiä rakastettujen ikivihreiden sekä Biancan palkitun ja suositun "When in Rome"-CD:n jazzlaulujen parissa. Iloinen ja energinen Bianca on parhaimmillaan livenä ja houkuttelee myös yleisön mukaan scattailemaan ja jopa viheltämään iloisten jazzlaulujen mukana.

Eero Palviainen

gitarr, kitara

För över 30 år sedan fick den unga gitarristen **Eero Palviainen** för första gången en barockluta i sin hand. Det uppstod genast 'ljuv musik' till själva instrumentet och dess klang, och han inledde sina studier vid Åbo konservatorium. Senare fortsatte han studierna för Leif Karlsson vid Sibelius-Akademin, där han blev den första lutisten vid den solistiska linjen. Åren 1987–1992 studerade Palviainen för Hopkinson Smith vid konservatoriet i Basel, Schola Cantorum Basiliensis, där han även avlade sitt diplom. Efter detta har karriären fört honom runt världen som medlem av många olika ensembler och som solist. Han har även gjort flertalet soloinspelningar för Rundradion och medverkat i ett stort antal skivinspelningar. Hans repertoar sträcker sig från renässansen till barocken, och han spelar på ett flertal olika instrument såsom renässansluta, vihuela, ärkeluta, teorb, barockgitarr och barockluta. För närvarande medverkar han i ensemblerna L´Arpeggiata (Frankrike), Arte Suonatore Posnan (Polen), Battalia, Finländska barockorkestern och i Helsingfors barockorkester. Han har ofta gästspelat i Avanti!, The Harp Consort, Freiburger Barock Orchester och Ensemble La Fenice. Eero Palviainen är även verksam som instrumentbyggare.

Nuori kitaransoitonopiskelija Eero Palviainen sai käteensä barokkiluutun ensi kertaa noin 30 vuotta sitten. Rakkaus soittimeen ja sen sointiin syntyi heti. Hän aloitti luutunsoiton opiskelun Turun konservatoriossa. Sibelius-Akatemian ensimmäisenä solistilinjan luutunsoittajana Palviainen opiskeli Leif Karlssonin johdolla. Vuonna 1987 Palviainen jatkoi opintojaan Hopkinson Smithin johdolla Baselin konservatoriossa, Schola Cantorum Basiliensissä, jossa hän suoritti diplomin vuonna 1992. Sen jälkeen vanha musiikki on kuljettanut soittajaa ympäri maailmaa mitä erilaisimmissa yhtyeissä, sooloresitaaleja unohtamatta. Hän on tehnyt myös useita soolonauhoituksia Yleis-

radiolle ja useita levytyksiä. Hänen ohjelmistonsa ulottuu renessanssista barokkiin; soittimina renessanssiluuttu, vihuela, arkkiluuttu, teorbi, barokkikitara ja barokkiluuttu. Hän soittaa tällä hetkellä muun muassa yhtyeissä L´Arpeggiata (Ranska), Arte Suonatore Posnan (Puola), Battalia, Suomalainen barokkiorkesteri ja Helsingin barokkiorkesteri. Hän on vieraillut myös yhtyeissä Avanti!, The Harp Consort, Freiburger Barock Orchester ja Ensemble La Fenice. Eero Palviainen tunnetaan myös soitinrakentajana.

Heidi Peltoniemi

cembalo

Heidi Peltoniemi är sedan 2002 solocellist i Helsingfors barockorkester, och tillsammans med orkestern har hon gästspelat i flertalet europeiska städer samt i Israel, Kina, Sydkorea och Japan. Hon spelar på en Giovanni Taningard cello från 1700-talet och hon spelar även viola da gamba (Bodart 1996) och violoncell piccolo (Koós 2022). Kammarmusiken står hennes hjärta nära, och hon gör så ofta hon kan nya upptäcktsresor för att hitta ny repertoar. Hemma i den före detta bykyrkan i Sockenbacka, där hon numera är bosatt med sin familj, arrangerar hon konserter med barockmusik. Heidi undervisar i barockmusik vid yrkeshögskolan Novia i Jakobstad.

Heidi Peltoniemi on esiintynyt vuodesta 2002 lähtien soolosellistinä Helsingin Barokkiorkesterissa, jonka mukana hän on kuulostellut useimpien Euroopan maiden konserttisaleja sekä käynyt Israelissa, Kiinassa, Etelä-Koreassa ja Japanissa. Heidin soitin on Roomassa 1700-luvulla rakennettu sello (Giovanni Taningard), hän soittaa myös viola da gambaa (1996 Bodart) ja violoncello piccoloa (2022 Koós). Kamarimusiikki on lähellä hänen sydäntään, hän pyrkii sen pariin ja uusien ohjelmistojen löytöretkille mahdollisimman usein. Kotonaan Pitäjänmäen entisessä kyläkirkossa hän järjestää vanhan musiikin kamarikonserttisarjaa. Heidi opettaa barokkimusiikkia Yrkeshögskolan Noviassa Pietarsaaressa.

ILOA kvartetten / kvartetti

ILOA kvartetten grundades 2019 och är en stråkkvartett av den nya generationen. Kvartettens medlemmar är Iidamari Ahonen, Laura Kukkonen, Ada Koivukangas och Oona Koivukangas, och den uppträder aktivt både i hemlandet och utomlands. Den har uppträtt på Grankulla musikfest 2021, på konsertserien i Sandviken 'Klassinen Hietsu" 2022, och även konserterat tillsammans med Uusi Helsinki-kvartetten. I januari 2023 uppträdde kvartetten vid konsertserien Corporate Concert i Berlins Universität der Künste. Ensemblen studerar och förkovrar sig regelbundet med Uusi Helsinki-kvartettens primas, Petri Aarnio, och de har deltagit i mästarkurser för Artemis-kvartettens altviolinist, Gregor Siglin, för Levon Chilingirian, Mark Gothoni och Hartmut Rohden. Andra musiker som undervisat och inspirerat dem är Marko Ylönen, Tuomas Lehto, Erkki Lahesmaa och Martti Rautio.

ILOA-kvartetti on uuden sukupolven jousikvartetti, joka perustettiin vuonna 2019. Kvartetissa soittavat Iidamari Ahonen, Laura Kukkonen, Ada Koivukangas ja Oona Koivukangas, ja se konsertoi aktiivisesti sekä Suomessa että ulkomailla. Kvartetti on esiintynyt mm. Kauniaisten musiikkijuhlilla 2021, Klassinen Hietsu konserttisarjassa vuonna 2022, sekä konsertoinut mm. Uusi Helsinki-kvartetin kanssa. Viimeisimpänä kvartetti esiintyi Berliinin Universität der Künste -yliopiston Corporate Concert konserttisarjassa tammikuussa 2023. Kvartetti saa säännöllistä opetusta Uusi Helsinki-kvartetin viulistilta Petri Aarniolta. ILOA-kvartetti on osallistunut mm. Artemis-kvartetin alttoviulistin, Gregor Siglin, Levon Chilingirianin, Mark Gothonin sekä Hartmut Rohden mestarikursseille. He ovat saaneet opetusta myös Marko Ylöseltä, Tuomas Lehdolta, Erkki Lahesmaalta sekä Martti Rautiolta.

Jakob Dingstad
altviolin, alttoviulu

Den norska altviolinisten **Jakob Dingstad** valdes 2017 till stämledare för altviolinsektionen i Radions symfoniorkester. Samma år framförde han Mozarts Sinfonia Concertante som orkesterns solist. Han har även verkat som stämledare vid operafestspelen i Nyslott, Sveriges Radios Symfoniorkester, Oslos operaorkester, Sinfonia Lahti, och i Tapiola Sinfonietta. Dingstad har studerat vid Barratt-Due musikinstitutet i Oslo samt Norges musikhögskola där han avlagt magisterexamen för professor Lars Anders Tomter 2017. Han är en hängiven kammarmusiker och grundare av Quartetto Testosterone som uppträtt bland annat i Carnegie Hall, New York, samt medlem av Ratatosk kvartetten. Den senare fick ett specialomnämnande i Janáček tävlingen i Brno och en inbjudan att delta i Carl Nielsen tävlingen i Köpenhamn.

Norjalainen alttoviulisti **Jakob Dingstad** valittiin Radion sinfoniaorkesterin äänenjohtajaksi 2017. Samana vuonna hän esitti Mozartin Sinfonia Concertanten orkesterinsa solistina. RSO:n lisäksi hän on johtanut alttoviulusektiota muun muassa Savonlinnan oopperajuhlilla, Ruotsin radion sinfoniaorkesterissa, Oslon oopperaorkesterissa, Sinfonia Lahdessa ja Tapiola Sinfonietassa. Dingstad on opiskellut Barratt Due musiikki-instituutissa Oslossa sekä Norjan valtiollisessa musiikkiakatemiassa, jossa hän suoritti maisteritutkinnon professori Lars Anders Tomterin johdolla 2017. Dingstad on myös ahkera kamarimuusikko. Quartetto Testosteronen jäsenenä hän on esiintynyt mm. New Yorkin Carnegie Hallissa ja osallistunut Euroopan kamarimusiikkiyhdistyksen koulutuksiin ympäri Eurooppaa. Hän on myös Ratatosk kvartetin jäsen. Kvartetti sai erityismaininnan Janáček kilpailussa Brnossa, Tšekissä ja heitä kutsuttiin osallistumaan Carl Nielsen kilpailuun Kööpenhaminassa.

Jani Sunnarborg
fagott, fagotti

Jani Sunnarborg studerade fagott vid Sibelius-Akademin och historiska fagotter och tidig musik med Donna Agrell och Marc Vallon i Holland och Frankrike. Numera är han bosatt i Helsingfors och spelar med ensembler och orkestrar

över hela Europa. Han har konserterat och gjort inspelningar med Les Musiciens du Louvre, Cercle de l'Harmonie, Anima Eterna, Les Talens Lyriques, Halcyon Quintet, Capriccio Stravagante, Freiburg barockorkester, Finländska barockorkestern och Helsingfors barockorkester. Sunnarborg är även verksam som barockdansare och skräddare.

Jani Sunnarborg on opiskellut fagotinsoittoa Sibelius-Akatemiassa ja historiallisten fagottien soittoa, sekä vanhaa musiikkia Donna Agrellin ja Marc Vallonin johdolla Hollannissa ja Ranskassa. Nykyisin hän asuu Helsingissä, ja konsertoi eri yhtyeiden ja orkestereiden kanssa ympäri Eurooppaa. Hän on konsertoinut ja levyttänyt mm. seuraavien yhtyeiden kanssa: Les Musiciens du Louvre, Cercle de l'Harmonie, Anima Eterna, Les Talens Lyriques, Halcyon Quintet, Capriccio Stravagante, Freiburgin barokkiorkesteri, Suomalainen barokkiorkesteri ja Helsingin barokkiorkesteri. Sunnarborg toimii myös barokkitanssijana sekä vaatturina.

Kajsa Dahlbäck
sopran, sopraano

Sopranen **Kajsa Dahlbäck** inledde sina studier vid Sibelius-Akademins avdelning för kyrkomusik. Studierna fortsatte vid opera utbildningen i Göteborg, där hon avlade sin magisterexamen. År 2020 doktorerade hon vid Sibelius-Akademins DocMus avdelning. Hon är en erfaren och gedigen interpret av barock och nutida repertoar, och har uppträtt på flertalet festivaler med orkestrar som Tapiola Sinfonietta, Helsingfors barockorkester och Finländska barockorkestern, orkestern vid Bolzano festivalen (Italien), Musica Antiqua (Brasilien), Brezice Festival (Slovenien), Kirkko Soikoon! (Helsingfors) och Vanda Barock festivalerna. Hon har en stor repertoar som omfattar musik av bland annat Monteverdi, Grandi, Bach och Händel, men även nutida kompositörer såsom Kimmo Hakola, Olli Virtaperko och Kaija Saariaho. Dahlbäck har även framfört musik av många bortglömda kvinnliga tonsättare. Hon debuterade 2015 vid Finlands nationalopera som Drusilla och Amor i Monteverdis L'Incoronazione di Poppea (Poppeas kröning). Till hennes övriga roller hör Silvia i Haydns L'isola disabitata, Morgana i Händels Alcina, Valencienne i Lehárs Glada änkan och Damon i Händels Acis och Galatea. Kajsa Dahlbäck är konstnärlig ledare för Vasa Baroque som hon grundat 2013, och medlem av ensemblen Earthly Angels sedan grundandet 2016.

Sopraano **Kajsa Dahlbäck** aloitti musiikkiopintojaan Sibelius-Akatemian kirkkomusiikin koulutuksessa. Hän jatkoi opintojaan maisteritutkinnolla Göteborgin oopperakoulutuksessa ja väitteli tohtoriksi 2020 Sibelius-Akatemian DocMus tohtorikoulusta. Hän on barokki- ja nykymusiikin kokenut ja taitava tulkki, ja hän on esiintynyt mm. Tapiola Sinfoniettan, Helsingin Barokkiorkesterin ja Suomalaisen Barokkiorkesterin solistina, sekä Italiassa, Sloveniassa, Brasiliassa, Kirkko Soikoon! (Helsinki) ja Vantaa Barokki festivaaleilla. Hänen laajaan ohjelmistoonsa kuuluu mm. Monteverdin, Grandin, Bachin ja Händelin teoksia mutta myös nykysäveltäjien Kimmo Hakolan, Olli Virtaperkon ja Kaija Saariahon teoksia. Hän on esittänyt useasti unohdettujen naissäveltäjien vanhaa musiikkia. Kajsa Dahlbäck debytoi Suomen Kansallisoopperassa 2015 Drusillan ja Amorin rooleissa Monteverdin oopperassa L'Incoronazione di Poppea, ja hänen muihin rooleihinsa kuuluvat myös Haydnin L'isola disabitata (Silvia), Lehárin Iloinen leski (Valencienne) sekä Händelin Acis ja Galatea (Damon). Hän on perustanut festivaalin Vaasa Baroque, jonka taiteellisena johtajana hän on toiminut vuodesta 2013 lähtien. Dahlbäck on ollut myös Earthly Angels ensemblen jäsen vuodesta 2016.

Earthly Angels

Ensemblen **Earthly Angels** grundades 2016 inom ramen för Kajsa Dahlbäcks studier vid DocMus-doktorandskolan vid Sibelius-Akademin, Konstuniversitetet. Ensemblens debutskiva premierades med utmärkelsen YLE Årets skiva 2018. Skivan innehåller musik från italienska nunnekloster på 1600-talet. Den andra skivan "La Rêveuse", utkom 2021 och fick ett ytterst positivt mottagande och den tredje skivan planeras utkomma 2023. I januari 2023 fick ensemblens första sceniska verk (Earthly Angels: Passion) sin premiär, och i verket kombineras nunnors musik från 1600-talet med nyskriven musik av Olli Virtaperko. I Earthly Angels musicerar landets främsta barockmusiker tillsammans med gästartister från Europa. I sitt arbete fokuserar ensemblen på ett tätt, förkroppsligat samband mellan text och musik samt på att finna ny, betydelsefull barockmusik och levandegöra den för publik i vår tid.

Earthly Angels-yhtye perustettiin 2016 Kajsa Dahlbäckin jatkotutkinto-opintojen aikana Sibelius-Akatemian DocMus-tohtorikoulussa. Yhtyeen ensilevy palkittiin YLE Vuoden levy 2018 -tunnustuksella. Levy sisältää italialaista musiikkia 1600-luvun nunnaluostareista. Earthly Angels-yhtyeessä musisoi maamme vanhan musiikin eturivin muusikkoja sekä vierailevia soittajia Euroopasta. Toinen levy "La Rêveuse" julkaistiin 2021 ylistävien arvioiden saattelemana, ja kolmas levy suunnitellaan julkaistavaksi 2023 aikana. Tammikuussa 2023 ensi-illan sai yhtyeen ensimmäinen näyttämöteos (Earthly Angels: Passion), jossa nunnien musiikki 1600-luvulta yhdistyy Olli Virtaperkon säveltämään uuteen musiikkiin. Työssään yhtye keskittyy tiiviiseen ja kehollistettuun tekstin ja musiikin yhteyteen, jonka kautta se pyrkii löytämään uutta merkityksellistä vanhaa musiikkia, ja saattamaan sen eläväksi aikamme yleisölle.

Artister / artistit:
Kajsa Dahlbäck, Aapo Häkkinen, Heidi Peltoniemi, Eero Palviainen, Pauliina Fred, Jani Sunnarborg

Laura Mikkola
piano

Pianisten Laura Mikkola hör till de allra främsta pianisterna i vårt land. Hon har studerat vid Sibelius-Akademin, Bloomington University i Indiana, och möjligtvis som första finländska studerande vid Curtis-institutet i Philadelphia. Hon har studerat för Tapani Valsta, Gary Graffman, Menahem Pressler och Ferenc Rados. Vid 20-års ålder hade hon redan vunnit flera pianotävlingar bl.a. Maurice Ravel tävlingen i Frankrike (1988), Maj Lind tävlingen i Helsingfors (1992), Unisa Transnet tävlingen i Sydafrika (1994) och 2:a pris, samt publikens pris, i den prestigefyllda Queen Elisabeth tävlingen i Bryssel (1995). Efter sina tävlingsframgångar har hon samarbetat med ett stort antal kända orkestrar och dirigenter. Förutom rikligt med kammarmusik, innehåller hennes stora repertoar 64 pianokonserter. Särskilt känner man henne som tolk av Rautavaaras pianomusik, och hon har spelat in alla hans pianokonserter och pianostycken. Mikkola har även spelat in Rachmaninovs pianoproduktion, hela Einar Englunds pianoproduktion, nutida musik av David Chaillou och Svein Hundsnes (2020) samt musik av Ravel och Mozart tillsammans med Philippe Entremont. Hennes skivor har getts ut på skivbolagen Naxos, Toccata Classics, AEON, Fuga Libera, ECM New Series och Grand Piano. Laura Mikkola har varit konstnärlig ledare för musikfestivalen i Itis sedan dess grundande 2003.

Pianisti **Laura Mikkola** on opiskellut Sibelius-Akatemiassa, Bloomingtonin musiikkikorkeakoulussa Indianassa ja tiettävästi ensimmäisenä suomalaisena pianonsoiton opiskelijana kuuluisassa Curtis-instituutissa Philadelphiassa. Hänen opettajiaan ovat olleet Tapani Valsta, Gary Graffman, Menahem Pressler ja Ferenc Rados. Kahdenteenkymmenenteen ikävuoteensa mennessä hän oli voittanut jo useita pianokilpailuja, mm. Maurice Ravel -pianokilpailun Ranskassa (1988), Maj Lind -pianokilpailun Suomessa (1992) ja Unisa Transnet -pianokilpailun Etelä-Afrikassa (1994). Vuonna 1995 Mikkola sai toisen palkinnon ja yleisöpalkinnon arvostetussa Queen Elisabeth -pianokilpailussa Brysselissä. Kilpailuvoitoistaan lähtien Mikkola on saanut työskennellä tunnetuimpien orkestereiden ja kapellimestareiden kanssa. Hänen ohjelmistonsa käsittää kamarimusiikin lisäksi kaikkiaan 64 pianokonserttoa. Hänet tunnetaan myös syvällisesti Einojuhani Rautavaaran musiikkiin perehtyneenä pianistina, joka on levyttänyt kaikki Rautavaaran pianokonsertot ja soolopianolle säveltämät teokset. Mikkola on levyttänyt myös mm. Rahmaninovin pianoteoksia sekä Philippe Entremontin kanssa Ravelin ja Mozartin musiikkia. Hän on levyttänyt Einar Englundin koko pianotuotannon, sekä nykysäveltäjien David Chailloun ja Svein Hundsnesin teoksia (2020). Hän on levyttänyt Naxos, Toccata Classics, AEON, Fuga Libera, ECM New Series ja Grand Piano levymerkeille. Laura Mikkola on toiminut Iitin musiikkijuhlien taiteellisena johtajana festivaalin perustamisesta lähtien vuonna 2003.

Leena Jaakkola

violin, viulu

Leena Jaakkola började spela violin som sexåring som Erkki Palolas elev vid musikinstitutet i Kervo. Hon fortsatte studierna vid Sibelius-Akademins ungdomsutbildning för Seppo Tukiainen, och senare för Mari Tampere-Bezrodny och Petri Aarnio. Leena fullbordade sina studier i Schweiz i Rudolf Koelmans klass, och tog magisterexamen både från Zürcher Hochschule der Künste och från Sibelius-Akademin med utmärkta vitsord. Hon har deltagit i mästarkurser för Hagai Shaham, Gerhard Schulz, Tuomas Haapanen och Mi-Kyung Lee.
Leena är en hängiven kammarmusiker och uppträder regelbundet både på inhemska och europeiska festivaler. Hon har varit solist med bl.a. ZHDK (Zürich) – och Musica di Parma kammarorkestrarna, samt vunnit 2:a pris i Kiwanis kammarmusiktävling i Schweiz, som medlem av en pianotrio. Hon har arbetat vid Tammerfors filharmoniska orkester, och är sedan 2016 anställd i Radions symfoniorkester i 1:a violinsektionen. Hon spelar på en Gioffredo Cappa violin från år 1690.

Leena Jaakkola aloitti viulunsoiton kuusivuotiaana Keravan musiikkiopistossa Erkki Palolan oppilaana. Hän jatkoi opintojaan Sibelius-Akatemian nuorisokoulutuksessa Seppo Tukiaisen, Mari Tampere-Bezrodnyn ja Petri Aarnion luokilla. Leena täydensi opintojaan Sveitsissä professori Rudolf Koelmanin luokalla, ja valmistui musiikin maisteriksi sekä Sveitsistä Zürcher Hochschule der Künste-taideyliopistossa, että Sibelius-Akatemialta. Hän on osallistunut useille mestarikursseille opettajinaan mm. Hagai Shaham, Gerhard Schultz, Tuomas Haapanen, Mi-Kyung Lee. Leena on innokas kamarimuusikko ja esiintyy säännöllisesti useilla kotimaisilla ja eurooppalaisilla festivaaleilla. Hän on esiintynyt mm. Zürichin ZHDK - sekä Musica di Parma-kamariorkestereiden solistina sekä voittanut 2. sijan Kiwanis kamarimusiikkikilpailuissa Sveitsissä yhdessä pianotrion kanssa. Ensimmäinen vakituinen työ Tampere Filharmoniassa sai jatkoa Radion sinfoniaorkesterin 1. viulusektiossa, jossa hän on työskennellyt vuodesta 2016. Leenan instrumentti on italialainen Gioffredo Cappa viulu vuodelta 1690.

Monica Groop

mezzosopran, mezzosopraano
konstnärlig ledare, taiteellinen johtaja

Operasångerskan och mezzosopranen **Monica Groop** har framträtt i många av de allra främsta opera- och konserthusen ute i världen bl.a. Royal Opera House Covent Garden, Royal Festival Hall och Wigmore Hall i London, Opera Garnier och Opera Comique i Paris, Carnegie Hall i New York, Disney Hall i Los Angeles, Bayerische Staatsoper i München och Wiens Musikverein. Hon har samarbetat med många av världens mest kända orkestrar och dirigenter som till exempel Carlo Maria Giulini, Bernard Haitink, Zubin Mehta, Sir Colin Davis, Franz Welser-Möst, Christoph Eschenbach, Kent Nagano, Seiji Ozawa, Esa-Pekka Salonen, Trevor Pinnock, René Jacobs och Sir Georg Solti. Under sin mångsidiga karriär har Groop förenat barockmusik, opera, recitaler, symfonisk och kammarmusik, och hon har en mycket lovvärd skivproduktion, som omfattar över 80 skivor. Groop har uruppfört musik av Kalevi Aho, Olli Kortekangas, Pehr Henrik Nordgren, Mikko Heiniö och Tapio Tuomela och haft prominenta roller i Kaija Saariahos operor "L'amour de loin" och "Adriana Mater" i Finland och USA. DVD-inspelningen av Saariahos "L'amour de loin" (Deutsche Grammophon 2006) fick flera internationella utmärkelser. Groops inspelning av J.S. Bachs altkantater tillsammans med Mellersta Österbottens kammarorkester under ledning av Juha Kangas valdes till Rundradions Årets skiva 1998, och hennes inspelning av Kalevi Ahos sångcykel "Kysymysten kirja" tillsammans med Lapplands kammarorkester och John Storgårds fick Rundradions Årets skiva-utmärkelse 2009.

För sina romansaftnar har Monica Groop samarbetat regelbundet med pianisterna András Schiff, Roger Vignoles, Rudolf Jansen, Ilmo Ranta, Kirill Kozlovski och Gustav Djupsjöbacka. Monica Groop har studerat vid Sibelius-Akademin och vid Helsingfors universitet. Hon debuterade 1987 på Nationaloperan i rollen som Charlotte i Massenets opera Werther. Monica Groop tilldelades Pro Finlandia 2005, och är medlem av den Kungliga Svenska Musikaliska Akademin. Under åren 2009–2013 verkade Monica Groop som sångprofessor vid Sibelius-Akademin. Hon fördelar numera sin tid mellan undervisning och konserter och hon har hållit mästarkurser i Finland, Sverige, Norge och Danmark. Sedan 2016 är hon konstnärlig ledare för Pellinge Musikdagar.

Oopperalaulaja ja mezzosopraano **Monica Groop** on esiintynyt tunnetuissa ooppera – ja konserttitaloissa ympäri maailmaa mm. Lontoossa Covent Gardenissa, Royal Festival Hallissa ja Wigmore Hallissa, Pariisin Opera Garnier ja Opera Comique oopperataloissa, Bayerische Staatsoperissa Münchenissä, New Yorkin Carnegie Hallissa, Wienin Musikvereinissa, Los Angelesin, San Franciscon ja Sao Paolon konserttitaloissa yhteistyössä kuuluisten kapellimestareiden kanssa kuten Carlo Maria Giulini, Bernard Haitink, Zubin Mehta, Sir Colin Davis,

Trevor Pinnock, René Jacobs, Franz Welser-Möst, Christoph Eschenbach, Kent Nagano, Seiji Ozawa, Esa-Pekka Salonen ja Sir Georg Solti. Monipuolisella urallaan Groop on yhdistänyt barokkimusiikin, oopperan, resitaalit, sinfonia- ja kamarimusiikin sekä laajasti tunnustusta saaneen levytuotannon, joka sisältää yli 80 levyä. Taiteilijan ohjelmistoon kuuluu runsaasti nykymusiikkia. Hän on kantaesittänyt Kalevi Ahon, Olli Kortekankaan, Pehr Henrik Nordgrenin, Mikko Heiniön ja Tapio Tuomelan musiikkia ja esiintynyt Kaija Saariahon oopperoissa "Kaukainen rakkaus" ja "Adriana Mater" sekä Suomessa että Yhdysvalloissa. DVD-äänitys Saariahon oopperasta "Kaukainen rakkaus" (Deutsche Grammophon 2006) sai useita kansainvälisiä tunnustuspalkintoja. Groopin levytys J.S. Bachin alttokantaateista Juha Kankaan johtaman Keski-Pohjanmaan kamariorkesterin kanssa valittiin Yleisradion Vuoden levyksi 1998, ja levytys Kalevi Ahon laulusarjasta "Kysymysten kirja" John Storgårdsin johtaman Lapin kamariorkesterin kanssa sai saman palkinnon 2009.

Yksinlauluresitaaleissa Groop on säännöllisesti tehnyt yhteistyötä pianistien András Schiffin, Rudolf Jansenin, Roger Vignolesin, Ilmo Rannan, Gustav Djupsjöbackan ja Kirill Kozlovskin kanssa. Monica Groop opiskeli Sibelius-Akatemiassa ja Helsingin Yliopistossa. Hän debytoi Suomen Kansallisoopperassa vuonna 1987 Charlotten roolissa Massenetin oopperassa "Werther." Hän toimi Sibelius-Akatemian laulutaiteen professorina 2009–2013, ja hän pitää säännöllisesti mestariluokkia Suomessa, Ruotsissa, Norjassa ja Tanskassa. Hänelle myönnettiin Pro Finlandia -mitali 2005, ja hän on Ruotsin Kuninkaallisen Musiikkiakatemian jäsen. Vuodesta 2014 Groop on viettänyt vapaa-aikansa Pellingissä, jonne hän perusti Pellingin musiikkipäivät 2016.

Olga Heikkilä

sopran, sopraano

Den lyriska sopranen **Olga Heikkilä** har en mångsidig utbildning med avgångsbetyg från Helsingfors Konservatorium (2008), Sibelius-Akademin (2015) och Kungliga Opera-Akademien i Köpenhamn (2013). Sedan 2017 är hon doktorand vid Sibelius-Akademins DocMus-utbildning. I sin avhandling, som har rubriken À tour de Pierrot lunaire, undersöker hon gränslandet mellan tal och sång. Tävlingsframgångarna i Kangasniemi (2009) och i Villmanstrand (2010) gjorde henne bekant för den finländska konsertpubliken. Av de internationella tävlingsframgångarna kan nämnas specialpris i IVC 's-Hertogenbosch i Holland (2014) och i Klaudia Taev tävlingen (2013) i Estland. Olga Heikkilä har gästspelat bland annat på operan i Köpenhamn, Stuttgart och La Monnaie (Bryssel), samt Staatsoper Berlin (2017), operafestivalen i Aix-en-Provence (2019) och Finlands nationalopera (2021–2022) samt

Royal Opera House i London (2023). Hon uppträder regelbundet med europeiska och finländska kammarorkestrar och ensembler under dirigenter såsom Michael Boder, Eva Ollikainen och Ingo Metzmacher. Hon har mottagit understöd för sitt konstnärliga arbete från Alfred Kordelins stiftelse, Suomen kulttuurirahasto, Jenny och Antti Wihuris stiftelse samt Pro Musica stiftelsen.

Lyyrinen sopraano **Olga Heikkilä** on saanut monipuolisen koulutuksensa Helsingin Konservatoriosta (2008), Sibelius-Akatemiasta (2015) ja Tanskan Kuninkaallisesta Ooppera-akatemiasta (2013). Vuodesta 2017 Heikkilä tekee Sibelius-Akatemian DocMus-tohtorikoulussa taiteellista tutkimusta À tour de Pierrot lunaire, joka tarkastelee puhumisen ja laulamisen rajakäyntiä. Palkinnot Kangasniemen (2009) ja Lappeenrannan (2010) laulukilpailuissa nostivat hänet suomalaisen konserttiyleisön tietoisuuteen. Kansainvälisistä kilpailupalkinnoista mainittakoon erikoispalkinnot IVC 's-Hertogenbosch 2014 (Hollanti) ja Klaudia Taev 2013 (Viro) laulukilpailuissa. Heikkilä on vieraillut solistitehtävissä mm. Kööpenhaminassa, Stuttgartissa ja Brysselin La Monnaie oopperassa. Esiintymiset Berliinin valtionoopperassa (2017), Aix-en-Provence oopperafestivaalilla (2019) ja Suomen kansallisoopperassa (2021–2022) ja Royal Opera House London (2023) ovat Heikkilän viimeaikaisia kiinnityksiä. Konserttilaulajana hän esiintyy säännöllisesti eurooppalaisten ja suomalaisten kamariorkesterien ja -yhtyeiden kanssa mm. Michael Boderin, Eva Ollikaisen ja Ingo Metzmacherin johdolla. Heikkilän taiteellista toimintaa ovat tukeneet mm. Alfred Kordelinin säätiö, Suomen kulttuurirahasto, Jenny ja Antti Wihurin rahasto sekä Pro Musica säätiö.

Olli Leppäniemi

klarinett, klarinetti

Klarinettisten **Olli Leppäniemi** har studerat för Yehuda Gilad i Los Angeles, Hans Christian Bræin i Oslo och Reijo Koskinen vid Sibelius-Akademin. Leppäniemi har uppträtt som solist med BBC Scottish Symphony Orchestra, Helsingfors stadsorkester, Danmarks Radios symfoniorkester, Odense symfoniorkester, Tapiola Sinfonietta, Finländska kammarorkestern, Tivolis symfoniorkester, Jyväskylä symfoniorkester, Joensuu stadsorkester, S:t Michels stadsorkester, Pori Sinfonietta, Villmanstrands stadsorkester, Kristiansands symfoniorkester och Bergens filharmoniska orkester. Han har uppträtt med dirigenter såsom Leif Segerstam, Juan Mena, Jukka-Pekka Saraste, Joshua Weilerstein, Giordano Bellincampi och Karina Cannellakis. Leppäniemi har även gästspelat som soloklarinettist i Chicago Symphony Orchestra, Sydney Symphony Orchestra och Philharmonia Orchestra i London, och han uppträder regelbundet som soloklarinettist med Australian Chamber Orchestra. 2009 blev Leppäniemi den första finländaren och nordiska klarinettisten som vunnit den prestigefyllda internationella Carl Nielsen-tävlingen.

Olli Leppäniemi har undervisat och gett flera mästarkurser vid Sibelius-Akademin, Grieg-akademin och Malmö Musikhögskola. 2013 verkade han som gästprofessor vid University of Southern California i Los Angeles. Leppäniemi verkar för närvarande som stämledare i Tapiola Sinfonietta och är konstnärlig ledare för Crusell-veckan i Nystad. Han spelar på en Buffet Crampon klarinett.

Olli Leppäniemi on opiskellut klarinetinsoittoa Yehuda Giladin johdolla Los Angelesissa, Hans Christian Bræinin johdolla Oslossa ja Reijo Koskisen johdolla Sibelius-Akatemiassa. Leppäniemi on esiintynyt solistina BBC Scottish Symphony Orchestran, Helsingin kaupunginorkesterin, Tanskan Radion sinfoniaorkesterin, Odensen sinfoniaorkesterin, Tapiola Sinfoniettan, Suomalaisen Kamariorkesterin, Tivolin Sinfoniaorkesterin, Jyväskylä Sinfonian, Joensuun kaupunginorkesterin, Mikkelin kaupunginorkesterin, Pori Sinfoniettan, Lappeenrannan Kaupunginorkesterin, Kristiansandin Sinfoniaorkesterin, sekä Bergenin Filharmonikoiden solistina. Aiemmin hän on toiminut 1. sooloklarinetistin virassa Sinfonia Lahdessa, Bergenin filharmonikoissa, Tanskan radion sinfoniaorkesterissa, sekä Turun filharmonisessa orkesterissa. Leppäniemi on myös vieraillut sooloklarinetistina Chicagon sinfoniaorkesterissa, Sydneyn sinfoniaorkesterissa sekä Philharmonia Orchestrassa Lontoossa, ja vierailee säännöllisesti soolo-klarinetistina Australian Chamber Orchestrassa. Vuonna 2009 Leppäniemi ensimmäisenä suomalaisena voitti arvostetun kansainvälisen Carl Nielsen -kilpailun, ollen samalla ensimmäinen pohjoismaalainen joka on voittanut klarinettikategorian. Leppäniemi on opettanut Sibelius-Akatemiassa, Grieg Akatemiassa sekä Malmön Musiikkikorkeakoulussa ja hän on pitänyt useita mestarikursseja. 2013 Leppäniemi toimi vierailevana professorina University of Southern Californiassa Los Angelesissa. Leppäniemi toimii tällä hetkellä Tapiola Sinfoniettan klarinetin äänenjohtajana ja hän on toiminut Uudenkaupungin Crusell-viikon taiteellisena johtajana vuodesta 2021. Olli Leppäniemi esiintyy Buffet Crampon klarinetilla.

Pauliina Fred

flöjt, huilu

Pauliina Fred har specialiserat sig på historiska flöjter och deras olika utförandepraxis. Hon har studerat traversflöjt, blockflöjt och tvärflöjt vid Sibelius-Akademin och tagit magisterexamen vid konservatorierna Utrecht och Amsterdam 1994–2001. Hon spelar för närvarande i Helsingfors barockorkester, Finländska barockorkestern och norska Nivalis Barokkensemblen, Norska Barockorkestern, Bravade kvartetten och Bellman-ensemblen. 2018–2021 verkade hon som konstnärlig ledare för Finländska barockorkestern. Pauliina Fred är en aktiv kammarmusiker och spelar både barockmusik och ny musik i blockflöjtskvartetten Bravade, blåskvintetten Zetes, folkbarockensemblen SAMA och Bellman-trion. Hon har konserterat flitigt både som solist och kammarmusiker inom Europa, Japan, Syd-Korea, Norge och i USA och har spelat in skivor för skivbolagen Naxos, Aeolus, Pilfink och BIS. År 2010 lanserade Pauliina Fred konsertserien Café Barock i Helsingfors. Hon verkade som projektets konstnärliga ledare 2010–2012 och hennes idé spred sig sedan även till andra städer i Finland. Hon har planerat och förverkligat över 400 barnkonserter runtom i Finland och Norge och hon har sedan år 2015 med stor entusiasm lett Amore Classico-gruppen där mogna amatörer musicerar tillsammans. Pauliina Fred undervisar i traversflöjt och kammarmusik vid yrkeshögskolan Metropolia.

Pauliina Fred on erikoistunut historiallisiin huiluihin ja niiden soittotapoihin. Hänen osaamisalueensa ylettyy renessanssinokkahuiluista aina romantiikan ajan poikkihuiluun saakka. Pauliina soittaa vakituisesti Helsingin barokkiorkesterissa, Suomalaisessa barokkiorkesterissa sekä norjalaisissa Nivalis Barokkensemblessä ja Norsk Barokkorkesterissa. Hän on myös Bravade-nokkahuilukvartetin ja Bellman Ensemblen jäsen. Vuosina 2018–2021 hän toimi Suomalaisen barokkiorkesterin taiteellisena suunnittelijana. Fred on konsertoinut solistina lukuisilla Euroopan ja Aasian festivaaleilla ja konserttisarjoissa (mm. Musica Antiqua Bruges, Mozartfest Würzburg, Tongyeong International Music Festival, Kölner Philharmonie) sekä kamari- ja orkesterimuusikkona Suomessa ja useimmissa Euroopan maissa sekä Japanissa, Etelä-Koreassa, Argentiinassa, Perussa ja Yhdysvalloissa. Pauliina Fredin soittoa voi kuulla Naxos-, Aeolus-, Pilfink-, BIS-, Fuga- ja FiboRecords -levymerkkien julkaisuissa. Pauliina lanseerasi Café Barock -konserttisarjan Helsinkiin vuonna 2010 ja toimi sarjan taiteellisena koordinaattorina vuosina 2010–2012. Hän on ideoinut, toteuttanut sekä esittänyt yli 400 lastenkonserttia ympäri Suomea ja Norjaa. Syksystä 2015 lähtien hän on ohjannut varttuneemmalle väestölle suunnattua seniorien barokkipajaa. Pauliina Fred valmistui musiikin maisteriksi sekä Sibelius-Akatemiasta että Utrechtin Konservatoriosta, Hollannista vuonna 2001.

Petteri Iivonen

violin, viulu

Petteri Iivonen är en av våra främsta finländska violinister. År 2010 tilldelades Iivonen 2:a pris i den internationella Jean Sibelius-violintävlingen, och blev den andra finländaren som uppnått medaljplacering genom tiderna. Höjdpunkter i Iivonens karriär har varit konserter med Israels Philharmonic Orchestra, Montreal Symphony Orchestra, Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz, Opéra National de Paris, Südwestdeutsche Philharmonie, Royal Chamber Orchestra of Wallonia, New York Classical Symphony Orchestra, Israel Camerata Jerusalem, Helena Symphony, New European Ensemble och Lithuanian National Symphony.

Han har uppträtt som solist i Ungern, Italien, Bolivien, Sydkorea, Kazakstan och Slovenien och dessutom i Finland med så gott som alla orkestrar. Iivonen har samarbetat med dirigenter såsom Leif Segerstam, Jukka-Pekka Saraste, Giancarlo Guerrero, Okko Kamu, Lahav Shan, Sakari Oramo, Chi- Yong Chung, John Storgårds, Jean-Jacques Kantorow, Ari Rasilainen och Hannu Lintu. År 2010 spelade Iivonen Tjajkovskijs Violinkonsert i Tel Aviv under ledning av Zubin Mehta. Petteri Iivonen är en hängiven kammarmusiker som har samarbetat med bl.a. Elisabeth Leonskaja, Matti Salminen, Michel Lethiec, Clive Greensmith, Atar Arad, Nobuko Imai, Hagai Shaham, Frans Helmerson, Monica Groop, Regis Pasquier, Arto Noras, Paul Neubauer, Lilli Paasikivi och Martin Beaver. Därtill har han även uppträtt med Emerson- och Tokyo-kvartetterna. Iivonen är grundande medlem för Sibelius Piano Trio. Sommaren 2019 utsågs Iivonen till förste konsertmästare för den legendariska Opéra National de Paris-orkestern.

Petteri Iivonen on kiistatta yksi viime vuosien parhaista suomalaisista viulutaiteilijoista. Vuonna 2010 Iivonen tuli toiseksi kansainvälisessä Jean Sibelius -viulukilpailussa ollen kautta aikojen toinen kilpailussa mitalisijoille yltänyt suomalainen. Iivosen uran kohokohtia ovat olleet esiintymiset Israel Philharmonic Orchestra, Montreal Symphony Orchestra, Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz, Opéra National de Paris, Südwestdeutsche Philharmonie, Royal Chamber Orchestra of Wallonia, New York Classical Symphony Orchestra, Israel Camerata Jerusalem, Helena Symphony, New European Ensemble ja Lithuanian National Symphony -orkestereiden kanssa. Hän on esiintynyt myös solistina Unkarissa, Italiassa, Boliviassa, Koreassa, Kazakstanissa, Sloveniassa sekä lisäksi Suomessa lähes kaikkien orkestereiden kanssa. Hän on esiintynyt tunnettujen kapellimestareiden kanssa kuten Leif Segerstam, Jukka- Pekka Saraste, Giancarlo Guerrero, Okko Kamu, Lahav Shani, Sakari Oramo, Chi- Yong Chung, John Storgårds, Jean-Jacques Kantorow, Hannu Lintu ja Ari Rasilainen. Vuonna 2010 Iivonen soitti Tshaikovskin Viulukonserton Zubin Mehtan johdolla Tel Avivissa. Petteri Iivonen on tuttu näky myös kamarimuusikkona partnereinaan muun muassa Elisabeth Leonskaja, Matti Salminen, Michel Lethiec, Clive Greensmith, Atar Arad, Nobuko Imai, Hagai Shaham, Frans Helmerson, Monica Groop, Regis Pasquier, Arto Noras, Paul Neubauer, Lilli Paasikivi ja Martin Beaver. Tämän lisäksi hän on esiintynyt mm. Emerson- ja Tokyo-kvartettien kanssa. Iivonen on Sibelius Piano Trion perustajajäsen.
Kesällä 2019 Iivonen nimettiin legendaarisen Opéra National de Paris orkesterin konserttimestariksi.

Samuli Peltonen

cello, sello

Samuli Peltonen är solocellist vid Finlands Nationalopera. Han började spela cello 1989 vid Syd-Österbottens musikinstitut i Seinäjoki för Ferenc Gyimes och Jussi Peltonen. Studierna fortsatte vid Åbo konstakademin (1998–2002) för Timo Hanhinen, och vid Sibelius-Akademin för professor Arto Noras (2002–2010). Peltonen har deltagit i mästarkurser för Fred Sherry, Heinrich Schiff, Gary Hoffman, Tsuyoshi Tsutsumi, Torleif Thedéen, Frans Helmerson, Martti Rousi och Marko Ylönen. Han har haft flertalet tävlingsframgångar bland annat 2:a pris i duo-tävlingen Baltien-Norden med sin syster Anna-Mari Peltonen (2004), 1:a pris i Åbo nationella cellotävling (2006) och 2:a pris i nationella Krzysztof Penderecki cellotävlingen i Polen (2008). Han är även verksam i Sibelius Piano Trio, Total Cello Ensemble, samt som timlärare i cellospel och kammarmusik vid Sibelius-Akademin. Han har gästspelat som solocellist vid Den Kongelige Opera i Köpenhamn (2016–2017), och Opera Australia i Melbourne och Sydney (2018). Samuli Peltonen har uppträtt som solist med de flesta finländska orkestrar, samt internationellt i bl.a. English Chamber Orchestra, på Östersjö-festivalen i Stockholm samt Bronislaw Huberman-festivalen i Polen. Som kammarmusiker har han uppträtt i USA, Australien, Spanien, Island, Tyskland, Danmark och Estland. Samuli Peltonen är Kaskö Musiksommars konstnärliga ledare tillsammans med Anna-Mari Peltonen. Han spelar på en Giovannai Grancino cello.

Samuli Peltonen on Suomen kansallisoopperan soolosellisti. Hän aloitti sellonsoiton vuonna 1989 Etelä-Pohjanmaan musiikkiopistossa Seinäjoella Ferenc Gyimesin ja Jussi Peltosen johdolla. Hän jatkoi opintojaan Turun taideakatemiassa (1998–2002), ja Sibelius-Akatemiassa professori Arto Noraksen luokalla (2002–2010). Peltonen on täydentänyt opintojaan useilla mestarikursseilla opettajinaan mm. Fred Sherry, Heinrich Schiff, Gary Hoffman, Tsuyoshi Tsutsumi, Torleif Thedéen, Frans Helmerson, Martti Rousi ja Marko Ylönen. Peltosella on useita kilpailumenestyksiä, mm. 2. palkinto Baltian ja Pohjoismaiden välisissä duokilpailuissa sisarensa Anna-Mari Peltosen kanssa (2004), 1. palkinto Turun kansallisissa sellokilpailuissa (2006), I. palkinto kansainvälisessä Krzysztof Penderecki -sellokilpailussa Puolassa (2008). Peltonen toimii myös Sibelius Piano Triossa, Total Cello Ensemblessä sekä sellosoiton ja kamarimusiikin tuntiopettajana Sibelius-Akatemiassa. Hän on vieraillut soolosellistinä Tanskan kuninkaallisessa oopperassa (2016–2017) ja Opera Australian soolosellistinä Melbournessa ja Sydneyssä (2018). Samuli Peltonen on esiintynyt lukuisten suomalaisten orkesterien solistina, sekä kansainvälisesti mm. English Chamber Orchestran solistina, Itämeri-festivaalilla Tukholmassa sekä Puolassa Bronislaw Huberman festivalilla, ja kamarimuusikkona mm. Yhdysvalloissa, Australiassa, Espanjassa, Islannissa, Saksassa, Tanskassa ja Virossa. Samuli Peltonen on Kaskisten Musiikkikesän taiteellinen johtaja Anna-Mari Peltosen kanssa. Hän soittaa Giovanni Grancino arvosellolla.

MUSIKDAGAR
MUSIIKKIPÄIVÄT
Pellinge
3-6.8.2023

Nu har du chansen att bli medlem i Pellinge musikdagar r.f.

Föreningen Pellinge Musikdagar r.f. grundades hösten 2016 med ett syfte att utveckla intresset för klassisk musik på en hög kvalitativ nivå och att ordna kammarmusikkonserter. Medlemsavgiften är 20€ per år. Medlemmar kan reservera biljetter till våra konserter till ett förmånligare pris, och får nyhetsbrev om kommande konsertevenemang.

För att bli medlem kan du skicka ditt namn, postadress, telefonnummer och e-postadress till info@pellingemusikdagar.fi samt betala in medlemsavgiften 20 € till kontot:
AKTIA FI85 4055 0012 4560 55.
Glöm inte att skriva ditt namn och året du betalar för i meddelandefältet.

Tartu tilaisuuten ja liity jäseneksi!

Pellinge musikdagar r.f. (Pellingin musiikkipäivät) perustettiin syksyllä 2016 tavoitteenaan lisätä klassisen musiikin kiinnostusta ja harrastusta sekä järjestää korkealaatuisia kamarimusiikkikonsertteja Pellingissä. Jäsenmaksu on 20€ vuodessa. Jäsenillä on mahdollisuus varata lippuja konsertteihin edullisempaan hintaan ja he saavat jäsenkirjeitä tulevista tapahtumista.
Liity jäseneksi lähettämällä nimesi, postiosoitteesi, puhelinnumerosi ja sähköpostiosoitteesi osoitteeseen info@pellingemusikdagar.fi ja maksamalla tilille jäsenmaksun 20 €:
AKTIA FI85 4055 0012 4560 55.
Muista kirjoittaa viestikenttään nimesi ja vuosi, josta maksat.

Välkommen till musikdagarna! – Nautinnollisia musiikkihetkiä!

Monica Groop, konstnärlig ledare/taiteellinen johtaja
Kim Karhu, ordförande/puheenjohtaja

Besök också vår hemsida
Vieraile myös kotisivuillamme

www.pellingemusikdagar.fi
www.pellinginmusiikkipaivat.fi

MUSIKDAGAR
MUSIIKKIPÄIVÄT

Pellinge

3-6.8.2023

Programmet
Ohjelma
(pdf)

Vi tackar – Me kiitämme:
Svenska Kulturfonden
Héléne och Walter Grönqvists stiftelse
Aktiastiftelsen Borgå
Föreningen Konstsamfundet
Emilie och Rudolf Gesellius fond
William Thurings stiftelse
Waldemar von Frenckells stiftelse
Borgå svenska domkyrkoförsamling

Pellinge hembygdsförening r.f.
Pellinge ungdomsförening r.f.
Hembygdens väl i Lill-Pellinge r.f.
Söderby-Boden
Pellinge kapellförening r.f.

Kim Karhu, ordförande/puheenjohtaja
Pamela Westerlund, ombrytning/taitto
Erika Englund, biljettförsäljning/lipunmyynti
Alexander van Assendelft, översättningar/käännökset
Monica Groop, programtexter/käsiohjelmatekstit

www.pellingemusikdagar.fi
www.pelllinginmusiikkipaivat.fi